

รายงานการวิจัย

เรื่อง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ผู้วิจัย

สมบัติ วรินทร์นุวัตร

คณะบริหารธุรกิจ

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ปีการศึกษา 2557

สมบัติ วรธนุวัตร การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

A Study of the factor that influence the achievement behind the target subject of Fundamental Economics of students Faculty of Business Administration at Thai-Nichi Institute of Technology

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น 2) เพื่อสร้างสมการ และใช้สมการที่สร้างขึ้นพยากรณ์ผลการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ตลอดจนเพื่อทราบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ 3) เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงในการเรียนการสอนเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น (Fundamental Economics) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยมีจำนวนประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะบริหารธุรกิจ ของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยการใช้การเปิดตาราง เครชีและมอร์แกน ได้ขนาดตัวอย่าง 152 คน จากจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 246 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพล คือปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป คือ การที่ผู้เรียนสนใจในเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ และคะแนนสอบกลางภาควิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ส่วนปัจจัยด้านความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ได้แก่ การสอนโดยใช้สไลด์และเอกสารการสอนทั้งรูปแบบ Microsoft word และ Power Point สอนโดยใช้คลิปวิดีโอมาให้อ่านเพื่อเปิดประสบการณ์ และการเปิดใช้เฟซบุ๊ก ไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการติดต่อกับนักศึกษา ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาควรเริ่มตั้งแต่การให้ผู้เรียนสนใจในเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ มีการมอบหมายงานที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจให้นักศึกษาค้นคว้าและทำความเข้าใจ เพื่อ ผลคะแนนสอบกลางภาค วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ส่วนปัจจัยด้านความพึงพอใจในการเรียนให้เพิ่มการใช้สไลด์และเอกสารการสอน ทั้งรูปแบบ Microsoft word และ Power Point การใช้คลิปวิดีโอ มาให้อ่านเพื่อเปิด ประสบการณ์ และการเปิดใช้เฟซบุ๊ก ไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการติดต่อกับนักศึกษา เพิ่มขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะได้รับความอนุเคราะห์งบประมาณจากสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ขอขอบพระคุณ คณะบดีคณะบริหารธุรกิจ ที่ให้โอกาสในการทำวิจัย ตลอดจนนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่ให้ความช่วยเหลือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณ ดร.จิรภา คำทา อาจารย์ประจำ คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่น ที่ช่วยให้คำแนะนำ ตลอดจนเป็นที่ปรึกษางานวิจัยตลอดเวลา จนสามารถทำงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

คุณประโยชน์ทั้งหลายอันจะพึงมีจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ บิดา มารดา ครู อาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านที่กรุณาให้ความรู้ อบรมสั่งสอน ด้วยความปรารถนาดีมาโดยตลอด

ผู้วิจัย

TNI

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของงานวิจัย.....	2
คำถามการวิจัย	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	4
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2 แนวคิดทางทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ทฤษฎีการจัดการแบบวิทยาศาสตร์	7
ทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom	7
ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์	8
กลุ่มทฤษฎีแรงจูงใจในการเรียนรู้.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
3 ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย.....	22
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	22
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	22
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	23
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	25
ตอนที่ 2 การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจต่อการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น.....	31
ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจที่เรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น.....	32
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	35
สรุปผลการวิจัย.....	36
การอภิปรายผล.....	37
ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	37
บรรณานุกรม.....	38
ภาคผนวก.....	41
แบบสอบถาม.....	42

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	25
2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับทัศนคติ ต่อ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ก่อนเรียน.....	26
3. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับทัศนคติ ต่อ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลังเรียน.....	26
4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ ชอบอ่านหนังสือ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ.....	27
5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ คาดหวังว่าจะได้ใช้วิชา เศรษฐศาสตร์ในการทำงานในอนาคต.....	27
6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ ความคิดเห็นด้าน เนื้อหาวิชาเศรษฐศาสตร์ที่เรียนไปมีประโยชน์.....	28
7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับอาชีพที่ใฝ่ฝัน.....	28
8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ ความต้องการ อยากทำงานที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจในอนาคต.....	29
9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับบุคลิกภาพที่ ใกล้เคียงความเป็นคุณมากที่สุด.....	29
10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับเกรดเฉลี่ยสะสม.....	30
11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ คะแนนสอบกลางภาควิชาเศรษฐศาสตร์ (เต็ม 30 %).....	30
12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการประเมินความพึงพอใจ ในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น	31
13 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เมื่อใช้ผลการเรียน ของนักศึกษาเป็นเกณฑ์.....	33

บรรณานุกรม

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของการวิจัย

จากการที่ได้มีการบรรจุ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น FUNDAMENTAL ECONOMICS เป็นวิชาพื้นฐาน ของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยเฉพาะโครงสร้างของหลักสูตรบริหารธุรกิจ เมื่อพิจารณาเนื้อหาของวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น พบว่าเป็นวิชาที่เน้นความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับ ธุรกิจและเศรษฐกิจ ไม่ใช่เน้นการท่องจำ ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจเนื้อหาวิชาเศรษฐศาสตร์ จึงจะมีผลทางการเรียนที่ดีได้ ซึ่งน่าจะสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนแบบ การสร้างองค์ความรู้ นอกจากนี้ในการนำรูปแบบการเรียนแบบการสร้างองค์ความรู้มาใช้เพื่อให้เกิดผลตามที่ต้องการโดยนำมาใช้เป็นสื่อการสอนในลักษณะกระบวนการ การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนเพื่อที่ผู้เรียนสามารถเรียนด้วยตนเองได้ การตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ด้านธุรกิจหรือเศรษฐกิจให้มีโอกาสผิดพลาดน้อยที่สุด มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลเศรษฐศาสตร์ และการวิเคราะห์เข้ามาช่วย เนื้อหาเพื่อให้อาจารย์เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ที่เกี่ยวข้องในการเป็นวิชา พื้นฐานในการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ในการสร้างความเข้าใจข้อมูลและการวิเคราะห์ ข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยการสร้างทัศนคติ ต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ ความสนใจในความ รู้เกี่ยวกับ ธุรกิจ เศรษฐกิจ สังคม และความสอดคล้องกับการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา ในอนาคต ดังนั้นการทำวิจัยจึงเป็น การหาความสัมพันธ์ และการพยากรณ์ ตามทฤษฎีทางสถิติ เพื่อในการนำไปใช้ในการปรับปรุงในการเรียน การสอน เพื่อ ทำให้ผลการเรียนโดยเฉลี่ยของ นักศึกษาพัฒนาขึ้น รวมถึงการพัฒนารูปแบบการเรียน การสอนในรูปแบบใหม่ ๆ เพื่อให้การเรียน มีประสิทธิภาพมากขึ้น ไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนแต่ยังช่วยให้เกิดผลดีไปยังผู้สอน และสถาบันอีกด้วย

จากประสบการณ์สอน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 จนถึงปัจจุบัน นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ของคณะบริหารธุรกิจ ในทุกหลักสูตร ของคณะบริหารธุรกิจเพื่อการวางพื้นฐานทางด้านความเข้าใจ ธุรกิจ และเศรษฐกิจ แต่เนื่องจาก นักศึกษาที่เข้าศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจนั้น มีนักศึกษาที่จบจากต่างสาขา ทั้งจาก สาย วิทยาศาสตร์ ศิลปคำนวณ ศิลปภาษา และสายอาชีพ ดังนั้นในการสอนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น จึง ต้องมีการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษา ที่มีพื้นฐานแตกต่างกัน ผลการ ศึกษาวิจัยครั้งนี้ ช่วยให้เราบ่งชี้ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ระดับ

ปริญญาตรีภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ ในทุกหลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจ เพื่อสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

2. คำถามการวิจัย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ในทุกหลักสูตรบริหารธุรกิจญี่ปุ่น ของ สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่นมีอะไรบ้าง

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น
2. เพื่อสร้างสมการ และใช้สมการที่สร้างขึ้นพยากรณ์ผลการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ตลอดจนเพื่อทราบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์
3. เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงในการเรียนการสอนเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์

4. สมมติฐานของการวิจัย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ คือ ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ก่อนและหลัง ความชอบพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ความคาดหวังที่จะได้ใช้วิชาเศรษฐศาสตร์ในการทำงานในอนาคต การพิจารณาเนื้อหาวิชาเศรษฐศาสตร์ที่เรียนไปมีประโยชน์อาชีพที่ใฝ่ฝัน ความต้องการ ความอยากทำงานที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจในอนาคต และกลุ่มปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจที่เรียนวิชา วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ในการเรียนการสอนมากนักน้อยแตกต่างกันเพียงไร

5. ขอบเขตของการวิจัย

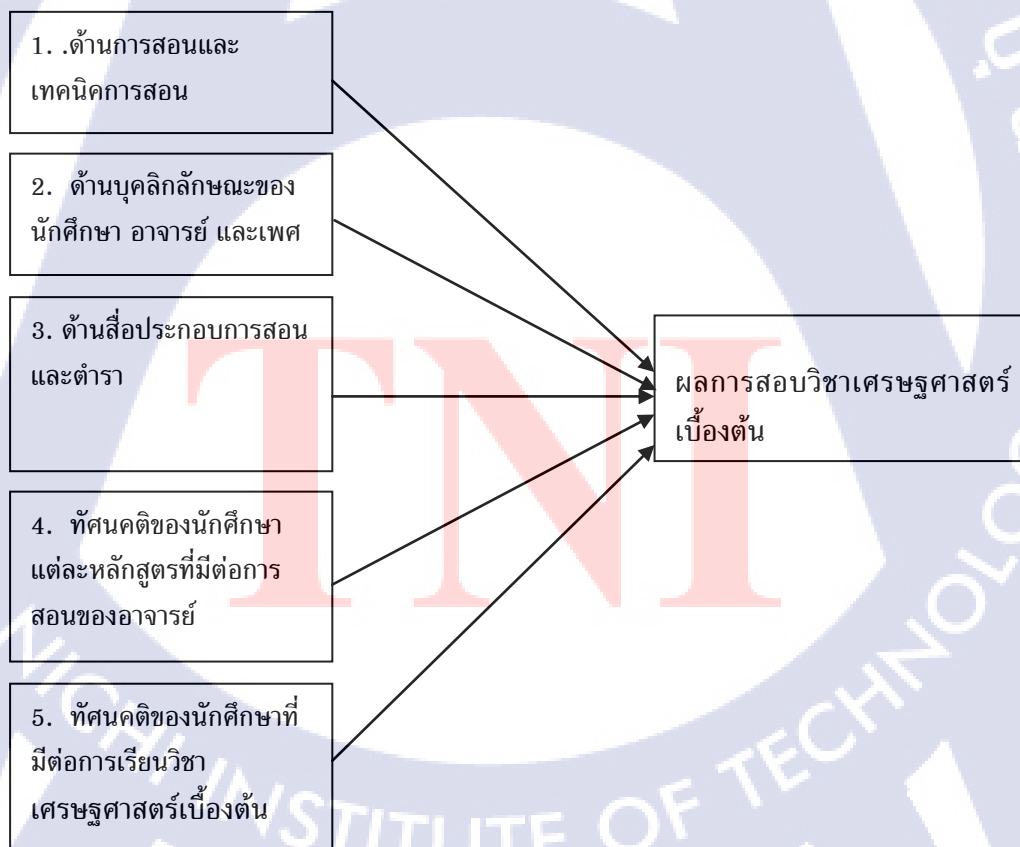
การศึกษาวิจัยในครั้งนี้กำหนดขอบเขตในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์ ดังนี้

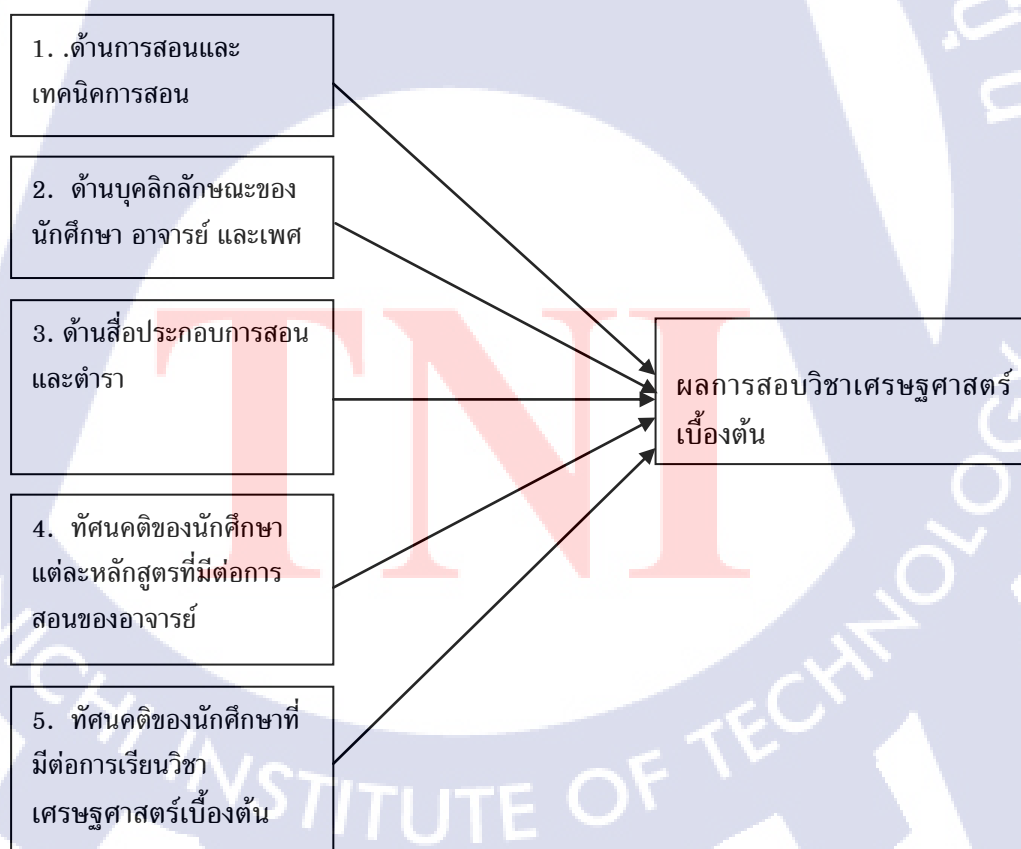
1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะนักศึกษาปริญญาตรีภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ ทุกหลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ภาคปลาย ประจำปีการศึกษา 2557 (2/2557)

2. ตัวแปรที่ศึกษาด้านทัศนคติต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ก่อนและหลังความชอบพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ความคาดหวังที่จะได้ใช้วิชาเศรษฐศาสตร์ในการทำงานในอนาคต การพิจารณาเนื้อหาวิชาเศรษฐศาสตร์ที่เรียนไปมีประโยชน์อาชีพที่ใฝ่ฝัน ความต้องการความอยากทำงานที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจในอนาคต และกลุ่มปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เรียนวิชา วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

6. กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์อิทธิพลต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น FUNDAMENTAL ECONOMICS ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ดังนี้

7. คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ในสถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557
2. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ ที่สังกัดคณะบริหารธุรกิจ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ ในภาคเรียนที่ 2/2557 สถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่น
3. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกดีของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น
4. กระบวนการเรียนการสอน หมายถึง สภาพการณ์การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในด้านอาจารย์ผู้สอน หลักสูตรเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่ออำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนการสอน
5. นักศึกษาประเมินความพึงพอใจ หมายถึง นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ ประเมินตนเองตามสภาพความเป็นจริงในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
6. สื่อ หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ หนังสือ เอกสาร เครื่องมือ เช่น คอมพิวเตอร์ เทป วีดีโอ ซีดี สไลด์ และอื่น ๆ ที่อาจารย์ผู้สอนจัดทำขึ้นเองหรือจัดหามาโดยวิธีอื่น ๆ เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์
7. การวางแผนการสอน หมายถึง การเตรียมแผนการสอน กำหนดการสอน การเตรียมกิจกรรม และสื่อต่าง ๆ ก่อนที่จะทำการสอนในแต่ละครั้ง
8. การวัดผลประเมินผล หมายถึง การสร้างแบบวัดและแบบประเมินแล้วนำมาทดสอบ หรือวัดระดับความรู้ความสามารถของนักศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยต้องสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม ตลอดจนการนำผลที่ได้จากการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาและแก้ไขการเรียนการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์ ในครั้งต่อไป
9. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง นักศึกษาสามารถเข้าใจในบทเรียน มีความสนใจในการเรียน มีผลการสอบอยู่ในเกณฑ์ที่ดี

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นำข้อมูลที่ได้จากกระบวนการวิจัยนี้มาปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์ในชั่วโมงที่สอน ตลอดระยะเวลาที่ทำการสอน

2. เป็นข้อมูลสำหรับอาจารย์ผู้สอนในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ใช้กระบวนการวิจัยนี้เป็นแนวทางในการทำวิจัยการเรียนการสอน สำหรับปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนวิชา เศรษฐศาสตร์และวิชาอื่น ๆ ต่อไป

3. เป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะนำผลการใช้กระบวนการวิจัยนี้ไปใช้ ประโยชน์ในการวางแผน กำหนดหรือแนวทางปฏิบัติ ในการจัดการเรียนการสอนวิชา เศรษฐศาสตร์ และวิชาอื่น ๆ ต่อไป

บทที่ 2

แนวคิดทางทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้เป็นการอธิบายถึงเค้าโครงการวิเคราะห์ทางทฤษฎี ซึ่งประกอบไปด้วยการตรวจสอบเอกสาร และแบบจำลองที่ใช้ในการวิเคราะห์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

วรลักษณ์ นวลพลับ (2554) ทำการศึกษาเรื่อง การจำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ของนิสิตโครงการปริญญาตรี การบัญชี ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความแตกต่างทั้งปัจจัยด้านสติปัญญา และปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตโครงการฯ (2) เพื่อสร้างสมการเชิงเส้นที่แสดงความสัมพันธ์ในการจำแนกประเภทของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตโครงการฯ กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตโครงการปริญญาตรี การบัญชี ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยในภาคต้น ปีการศึกษา 2553 ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25 และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 รวมทั้งสิ้นจำนวน 112 คน แบ่งเป็นนิสิตในโครงการฯ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25 จำนวน 89 คน และนิสิตที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 จำนวน 23 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างและความสัมพันธ์ด้วยค่าที และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด 72 ตัวแปร มี 18 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ควรอยู่ในสมการจำแนกประเภท โดยสมการจำแนกประเภทที่ได้สามารถพยากรณ์การจำแนกกลุ่มได้ถูกต้อง เฉลี่ยร้อยละ 96.9 นอกจากนี้ผลการศึกษพบว่า ตัวแปร 3 ตัวที่มีอิทธิพลสำคัญในการจำแนกประเภทนิสิตสองกลุ่มนี้ ได้แก่ เกรดผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น การซักถามของนิสิตจากอาจารย์เมื่อสงสัยในเนื้อหาที่เรียน และการเข้าร่วมแข่งขันในกิจกรรมของมหาวิทยาลัยที่มีรางวัลหรือทุนการศึกษา

นิพนธ์ วรรณเวช (2550) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครุ 5 ปี ระดับปริญญาตรีของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นระหว่างปัจจัยเชิงสาเหตุกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรครุ 5 ปี ระดับปริญญาตรี ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก (2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครุ 5 ปี ระดับปริญญาตรีของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก (3) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อองค์ประกอบด้านสถานศึกษาและองค์ประกอบด้านผู้เรียน ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก (4) เพื่อประเมินองค์ประกอบด้านสถานศึกษาและองค์ประกอบด้านผู้เรียน ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตกตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น โดยใช้มาตราวัดของลิเคอร์ต (Likert) คือ 3.00 กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรสายครุ 5 ปี ชั้นปีที่ 3 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก จำนวน 200 คน โดยแบ่งเป็น มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จำนวน 50 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี จำนวน 50 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จำนวน 50 คน และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 50 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป คำนวณร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) การวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นโดยใช้โปรแกรมลิสเรล (Lisrel Model) ทั้งรูปแบบความสัมพันธ์ตามสมมติฐานก่อนแก้และรูปแบบความสัมพันธ์ที่ปรับแก้แล้ว และการประเมินความคิดเห็นโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นตามมาตราวัดของลิเคอร์ต (Likert) 3.00 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครุ 5 ปี ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก ได้แก่ ความรู้ในวิชาชีพครู ความตั้งใจเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสัมพันธ์ทางครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อน สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย คุณภาพการสอน การประเมินผล บรรยากาศในชั้นเรียน และเจตคติต่อวิชาชีพครู สามารถร่วมกันอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 62 ผลการเปรียบเทียบองค์ประกอบด้านสถานศึกษาโดยรวมทุกด้าน พบว่าองค์ประกอบด้านสถานศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการเปรียบเทียบองค์ประกอบด้านผู้เรียนโดยรวมทุกด้าน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การประเมินองค์ประกอบด้านสถานศึกษา และองค์ประกอบด้านผู้เรียนตามความคิดเห็น พบว่าองค์ประกอบด้านสถานศึกษา และองค์ประกอบด้านผู้เรียน ในแต่ละด้านและโดยรวมทุกด้านสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นายอาคม โพธิ์สุวรรณ (2552) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสารสนเทศทางการพยาบาลและการค้นหาของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุพรรณบุรี ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสารสนเทศทางการพยาบาลและการค้นหาของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุพรรณบุรี (2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชาสารสนเทศทางการพยาบาลและการค้นหาของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิต รุ่นที่ 10, 11 และ 12 ที่ผ่านกระบวนการเรียน การวัดผลและประเมินผลการศึกษา วิชาสารสนเทศทางการพยาบาลและการค้นหาแล้ว จำนวน 217 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ผลการวิจัยพบว่า ด้านพฤติกรรมนักเรียน ปัจจัยด้านเจตคติต่อวิชา ด้านทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอน มีผลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสารสนเทศทางการพยาบาลและการค้นหา โดยเรียงจากมากไปน้อยตามลำดับ ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของครู และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสารสนเทศทางการพยาบาลและการค้นหา และพบว่าตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิมไม่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสารสนเทศทางการพยาบาลและการค้นหา โดยตัวแปรแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ สามารถอธิบายความสัมพันธ์ทั้งระบบได้ประมาณร้อยละ 61.6

เทพี วรรณวงศ์ (2545) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครูกับประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี (2) ค้นหาตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่ใช้ทำนายประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานีและ (3) สร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 303 คน ครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 303 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอย

พหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise multiple regression) ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่ใช้ในการทำนายประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ บรรยากาศในห้องเรียน วิธีการสอนของครู ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และเจตคติของครูต่อนักเรียนและวิชาที่สอน ซึ่งใช้ทำนายประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้ร้อยละ 54.3 และนำผลที่ได้ไปสร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตด้วย

นิรุช ยูวดีนิเวศ(2547)ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมการตลาดมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี (2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาจำนวน 270 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่และร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ ความสัมพันธ์กับบิดามารดา ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนกับนักศึกษา ความสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษา คุณลักษณะและพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ทัศนคติ นิสัยการเรียน และสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย

พัชชา บุตรดีวงศ์ (2551) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหาร ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหาร โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ นักเรียนในโครงการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์ และนักเรียนนอกโครงการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์ (2) ปัจจัยที่มีส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์โดยภาพรวมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหาร กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหาร จำนวน 143 คน โดยแบ่งเป็น กลุ่มที่ 1 คือ นักเรียนในโครงการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์ จำนวน 49 คน ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 17 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 16 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 16 คน กลุ่มที่ 2 คือนักเรียนนอกโครงการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์ จำนวน 94 คน ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 32 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 53 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การหาค่าร้อยละ ความแปรปรวน และการวิเคราะห์การถดถอยโดยวิธี Stepwise ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย มุกดาหาร แบ่งเป็น 1) เจตคติต่อครูผู้สอนคณิตศาสตร์ ได้แก่ ความชัดเจนและเทคนิคในการสอน บุคลิกภาพของครูผู้สอน การเสริมแรงบวกในการสอนและความตรงต่อเวลา ความเอาใจใส่ต่อนักเรียน 2) เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ได้แก่ ความเอาใจใส่และการมีส่วนร่วมในการเรียนคณิตศาสตร์ ความสำคัญและประโยชน์จากการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ความเข้าใจในการเรียนคณิตศาสตร์ 3) นิสัยในการเรียน ได้แก่ การวางแผนการเรียนและการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม การใช้เวลาและการมีบทบาทในชั้นเรียน ความรับผิดชอบ 4) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ได้แก่ ความมุ่งมั่นพยายาม ความคาดหวัง ความทะเยอทะยาน ความมุ่งมั่น

พัฒนพงษ์ สีภา (2548)ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นผลมาจากการทดสอบคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ประจำปีการศึกษา 2548 ของจังหวัดอุดรดิตถ์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นผลจากการทดสอบคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ปีการศึกษา 2548 ของจังหวัดอุดรดิตถ์ (2)เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นผลจากการทดสอบคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ปีการศึกษา 2548 ของจังหวัดอุดรดิตถ์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 543 คน และคุณครูที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 173 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับคุณลักษณะแต่ละด้าน ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัก สมการถดถอยเชิงซ้อน การทดสอบอิทธิพลโดยรวม การทดสอบอิทธิพลของตัวแปรแต่ละตัว สัดส่วนอิทธิพลของตัวแปรแต่ละตัว และการทดสอบอิทธิพลของตัวแปรหุ่น ผลวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นผลมาจากการทดสอบคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ปีการศึกษา 2548 ของจังหวัดอุดรดิตถ์ ได้แก่ ปัจจัยความพึงพอใจที่มีต่อวิทยาศาสตร์ การเรียนพิเศษวิชาวิทยาศาสตร์ และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

สุดาลักษณ์ เข็มพรมมา (2548) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มโรงเรียนบุรพา สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์กับปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านผู้ปกครองของนักเรียน ปัจจัยด้านครู และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน (2) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ในโรงเรียนกลุ่มบุรพา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 385 คนจาก 10 โรงเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนกลุ่มเขตบุรพา สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เทคนิคการสอนของครู ความรู้และประสบการณ์ของครู การสร้างบรรยากาศในห้องเรียน บุคลิกภาพของครู พฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เจตคติต่อครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ การสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และอัตราส่วนของนักเรียนต่อครู

ว่าที่ร้อยโทสาคร กิ่งจันทร์ (2545) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านสถิติปัญญาและด้านที่ไม่ใช่สถิติปัญญากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี (2) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี (3) สร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 1,320 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสถิติพื้นฐาน สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่พบว่ามีผลสัมฤทธิ์กับการเรียนวิชาสังคมศึกษาโดยเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ได้แก่ ตัวแปรด้านสถิติปัญญา คือ ความถนัดทางการเรียนด้านเหตุผล ความถนัดทางการเรียนด้านภาษา ความถนัดทางการเรียนด้านตัวเลข และตัวแปรที่ไม่ใช่ด้านสถิติปัญญา คือ พื้น

ฐานความรู้เดิม รายได้ของบิดา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคาดหวังในอนาคต อุดมโนทัศน์ เจตคติที่มีต่อวิชาสังคมศึกษา และเจตคติที่มีต่อครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา

ปนัดดา บุญพาวัฒนา ,อัญรัตน์ วิเชียร (2551) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 (หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง) คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 (หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง) คณะวิทยาการจัดการ (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่สอบเข้าเรียนด้วยการสอบคัดเลือกจากระบบโควตาและสอบคัดเลือกโดยตรง กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 (หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง) คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา รวม 327 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา การทดสอบค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความแปรปรวน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ผลวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีอยู่ 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้เรียน คือ ผลการเรียนรู้ก่อนเข้าศึกษา นิัยการเรียนรู้ และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา คือ ความสัมพันธ์กับเพื่อน

ศศิธร อนันตโสภณ(2554) ทำการศึกษาเรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์สำหรับธุรกิจของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ คณะการบัญชี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานวิชาวิทยาศาสตร์ พฤติกรรมการเรียน พฤติกรรมการสอนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์สำหรับธุรกิจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์สำหรับธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะบริหารธุรกิจ คณะการบัญชี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ และคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ สาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรม (2) เพื่อสร้างสมการถดถอยระหว่างความรู้พื้นฐานคณิตศาสตร์ พฤติกรรมการเรียน พฤติกรรมการสอนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์สำหรับธุรกิจ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ประยุกต์สำหรับธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่อง) ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปลายภาค ปีการศึกษา 2550 คณะบริหารธุรกิจ คณะการบัญชี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ และคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ สาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวน 383 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก ผลการวิจัยพบว่า

พฤติกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ของนักศึกษา พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำทั้งพฤติกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน พฤติกรรมการสอนวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์สำหรับธุรกิจ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เจตคติของนักศึกษา พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์สำหรับธุรกิจสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ การวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ พื้นความรู้เดิม คณะที่ศึกษา และพฤติกรรมเรียนนอกห้องเรียน ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบสามารถรวมกันอธิบายความแปรปรวนความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์สำหรับธุรกิจของนักศึกษาได้ร้อยละ 49.5

เกลินี วงศ์พนัสลัก (2555) ได้ศึกษาเรื่องสถิติวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดลำพูน เป็นการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อระดับจริยธรรมของนักเรียน และพยากรณ์ระดับจริยธรรมของนักเรียน ตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดลำพูน ปีการศึกษา 2544 ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบเรียงลำดับ (Ordinal Regression) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์จริยธรรม ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ต่ำ และสูง คิดเป็นร้อยละ 69.3 , 15.6 , 15.2 ตามลำดับ เมื่อใช้วิธีถดถอยแบบเรียงลำดับ (Ordinal Regression) สามารถสร้างสมการพยากรณ์จริยธรรมจากตัวแปรอิสระคือ โรงเรียน แผนการเรียน เพศ เกรดเฉลี่ยรวม ระดับการศึกษาของนักเรียน และหนี้สินรวมของครอบครัว โดยตัวแปรอิสระเหล่านี้สามารถจำแนกระดับจริยธรรมของนักเรียนได้ถูกต้องร้อยละ 73.13

เทพี วรรณวงศ์ (2555) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครูกับประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี (2) ค้นหาตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่ใช้ทำนายประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานีและ (3) สร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิภาพการ

เรียนการสอนของครู กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 303 คน ครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 303 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise multiple regression) ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่ใช้ในการทำนายประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ บรรยากาศในห้องเรียน วิธีการสอนของครู ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และเจตคติของครูต่อนักเรียนและวิชาที่สอน ซึ่งใช้ทำนายประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และนำผลที่ได้ไปสร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตด้วย

จิรภา คำทา(2554) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการสอบวิชาสถิติธุรกิจของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีภาคปกติ หลักสูตรบริหารธุรกิจญี่ปุ่น สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เป็นการวิเคราะห์การสอนวิชาสถิติธุรกิจตั้งแต่ปีการศึกษา 2551-2554 นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสถิติธุรกิจ จากคณะบริหารธุรกิจ หลักสูตรบริหารธุรกิจญี่ปุ่นมีพื้นฐานทางด้านการคำนวณต่างกัน เนื่องจากนักศึกษาที่เข้าศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจญี่ปุ่นนั้น มีนักศึกษาที่จบจากหลายสาขา ทั้งจาก สายวิทยาศาสตร์ ศิลปคำนวณ ศิลปภาษา และสายอาชีพ ดังนั้นในการสอนวิชาสถิติธุรกิจจึงต้องมีการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษา ที่มีพื้นฐานแตกต่างกัน ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ช่วยให้ทราบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการสอบวิชาสถิติธุรกิจระดับปริญญาตรีภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ หลักสูตรบริหารธุรกิจญี่ปุ่น เพื่อสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาสถิติธุรกิจ ต่อไป

เอกสิทธิ์ เข้มงวด (2556) การศึกษาความสนใจทางการเรียนเมื่อใช้กิจกรรมการเรียนการสอนสไลด์เจเนอเรชั่นวาย สำหรับวิชา ธุรกิจระหว่างประเทศ จากคณะบริหารธุรกิจ หลักสูตรบริหารธุรกิจระหว่างประเทศเป็นการออกแบบสอบถามความสนใจทางเรียนของผู้เรียน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ และทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ก่อนจะนำไปวิเคราะห์ จากนั้นจะนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) โดยสถิติที่ใช้อธิบายข้อมูล

ขวัญ เพชรสว่าง(2556) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เศรษฐศาสตร์การเงิน สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาเศรษฐศาสตร์การเงิน ด้านการสอนและเทคนิคการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ ด้านสื่อประกอบการสอน ฯลฯ โดยการเก็บแบบสอบถามมาตรวัดระดับ (Rating Scale)และประมวลผลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และแสดงการวัดผลในรูปค่าความถี่ (Frequency)ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)และอภิปรายผล

ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ซึ่งจะวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หรือความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามโดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อนแบบขั้นตอน (Stepwise Regression) เพื่อพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ซึ่งเขียนอยู่ในรูปสมการทางคณิตศาสตร์ได้ดังนี้

$$Y^{\wedge} = \beta_0 + \beta_1 A + \beta_2 B + \beta_3 C + \dots$$

โดยที่ $Y^{\wedge}$ คือ ผลความพึงพอใจในการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

β_0 คือ ค่าคงที่ Constant

β_1 คือ ความสัมพันธ์

A B C....ปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

สมการจะอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม ($Y^{\wedge}$) และตัวแปรอิสระ โดยที่ค่าตัวแปรตามจะประกอบไปด้วยค่าคงที่ Constant และ ค่าความสัมพันธ์กับหรือตัวแปรต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น กล่าวคือ หากนักศึกษามีผลความพึงพอใจในการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นผ่าน จะกำหนดค่า $Y^{\wedge}$

ในที่นี้กำหนดตัวแปรอิสระ (X_i) ที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ($Y^{\wedge}$) ได้ดังนี้

1. การเช็คชื่อด้วยระบบผังที่นั่งเพื่อไม่ให้เสีย เวลาเรียน
2. มีข่าวเศรษฐกิจให้อ่านก่อนเรียนเพื่อ เกริ่นนำบทเรียน
3. ให้การบ้านประจำสัปดาห์ เพื่อเพิ่ม ความมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

4. ให้งานเดี่ยวเป็นการหาบทความเพื่อเพิ่มพูนความรู้ใหม่
5. งานกลุ่มแบ่งตาม ประเทศไล่เนื้อหา จากกว้างมาแคบ
6. ให้จับกลุ่มกันเองเพื่อฝึกการทำงานเป็นทีม
7. ให้มีการนำเสนอเพื่อให้ โอกาสฝึกการนำเสนอ
8. อธิบายตัวอย่างที่ เป็นเรื่องง่ายๆใกล้ตัว
9. ยกตัวอย่างเรื่องใกล้ตัวก่อนจะบรรยายตามสไลด์
10. ให้ใช้สไลด์และเอกสารการสอน ทั้งรูปแบบ Microsoft word และ Power Point
11. เปิดใจการให้มีการแสดง ความคิดเห็นต่างๆ อย่างกว้างขวางในห้องเรียน
12. มีคลิปวีดีโอมาให้ดูเพื่อเปิด ประสบการณ์
13. มีการเรียกนักศึกษาด้วยชื่อ เล่นแทนที่จะใช้ชื่อจริง
14. เปิดเฟซบุ๊ก ไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการติดต่อกับนักศึกษา

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยด้วยการใช้ วิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อนแบบขั้นตอน (Stepwise Regression) เป็นการอธิบายตัวแปรอิสระหรือปัจจัยต่าง ๆ (X_i) ที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม (Y) คือผลการเรียนวิชาวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น โดยพิจารณาผลของตัวแปรอิสระว่ามีผลต่อตัวแปรตามสัดส่วนอย่างไร ในทิศทางใด

TNI

TAHITI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

บทที่ 3

ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ของ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

9. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยี ไทย-ญี่ปุ่น ที่ลงทะเบียนเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 246 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยทำการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) โดยการเปิดตาราง เครชีและ มอร์แกน ได้ขนาดตัวอย่าง 152 คน จากจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 246 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม คะแนนสอบกลางภาควิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับทัศนคติ ความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

10. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และความช่วยเหลือจากนักศึกษาในระหว่างภาคเรียนปกติ เทอมปลาย ปีการศึกษา 2557 จำนวนแบบสอบถามที่จัดเก็บ 176 ชุด อยู่ในสภาพสมบูรณ์ทั้งหมดแต่ผู้เลือกข้อมูลเพื่อที่จะวิเคราะห์ได้ 152 ชุด คิดเป็นร้อยละ 86.36

11. การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Method) ประกอบกัน ซึ่งมีรายละเอียดการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method)

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคำถามในตอนต้นที่ 1 ได้แก่ เพศ สาขาที่นักศึกษาจบในมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจในภาคเรียนที่ 1/2552 ผลการเรียนวิชาสถิติธุรกิจภาคเรียนที่ 2/2552 โดยการหาค่าความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Means) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.2 ข้อมูลที่ได้จากคำถามประมาณค่า (Rating Scale) ในตอนต้นที่ 2 และตอนต้นที่ 3 ได้แก่ทัศนคติของนักศึกษาต่อการสอนของอาจารย์ในวิชาสถิติธุรกิจ และนักศึกษาประเมินตนเองในวิชาสถิติธุรกิจ ตามลำดับ โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้

คะแนน 5 หมายถึง ความพึงพอใจในการเรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ประกอบด้วยทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น และนักศึกษาประเมินความพึงพอใจในการเรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ความพึงพอใจในการเรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ประกอบด้วยทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น และนักศึกษาประเมินความพึงพอใจในการเรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น อยู่ในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ความพึงพอใจในการเรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ประกอบด้วยทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น และนักศึกษาประเมินความพึงพอใจในการเรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ความพึงพอใจในการเรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ประกอบด้วยทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น และนักศึกษาประเมินความพึงพอใจในการเรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น อยู่ในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ความพึงพอใจในการเรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ประกอบด้วยทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น และนักศึกษาประเมินความพึงพอใจในการเรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น อยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมาย ในส่วนของข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น และนักศึกษาประเมินความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้ (สำนักวิจัย2546:20)

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนการวิจัย ใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 4.51 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น และนักศึกษาประเมินความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51 – 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น และนักศึกษาประเมินความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น และนักศึกษาประเมินความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น และนักศึกษาประเมินความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น และนักศึกษาประเมินความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น อยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.3 การทดสอบสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในตอนที่ 4 ได้แก่ ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตต่อกระบวนการเรียนการสอนของวิชาสถิติธุรกิจ โดยหาผลวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เป็นค่าความถี่ (Frequencies) ค่าเฉลี่ย (Means) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จะทดสอบโดยใช้ t-Test และ ANOVA

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Method)

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 5 ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการสอบวิชาสถิติธุรกิจ หรือความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยแบบ Logistic Model เพื่อพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการสอบวิชาสถิติธุรกิจของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น FUNDAMENTAL ECONOMICS ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงไว้ในตาราง 1-11

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น FUNDAMENTAL ECONOMICS ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นแสดงไว้ในตาราง10

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ (จากจำนวนประชากร Population นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่ได้ลงทะเบียนจำนวน 246 คน จากการเก็บข้อมูลตามทฤษฎี เครซี่มอร์แกน เข้าเกณฑ์การเก็บกลุ่มตัวอย่าง sample ขั้นต้น 152 แบบสอบถาม)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	49	32.2
หญิง	103	67.8
รวม	152	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างข้อมูล นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ เรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น เป็นเพศหญิง จำนวน 103 แบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 67.8 และเป็นเพศ

ชาย คิดเป็นร้อยละ 32.0 สอดคล้องกับจำนวนประชากรทั้งหมดที่มีสัดส่วนประชากรเพศหญิงต่อเพศชาย ประมาณร้อยละ 68 ต่อ 32

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ก่อนเรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ค่อนข้างชอบ	76	50.0
ค่อนข้างไม่ชอบ	76	50.0
รวม	152	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมีทัศนคติต่อวิชาเศรษฐศาสตร์ก่อนเรียนพบว่า มี นักศึกษามีทัศนคติต่อวิชาเศรษฐศาสตร์ก่อนเรียนเท่ากัน คือ ทั้ง ค่อนข้างชอบ กับ ค่อนข้างไม่ชอบ คือ ร้อยละ 50 หรือ อย่างละ 76 ตัวอย่าง

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลังเรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ค่อนข้างชอบ	110	72.4
ค่อนข้างไม่ชอบ	42	27.6
รวม	152	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมีทัศนคติต่อวิชาเศรษฐศาสตร์หลังเรียนพบว่า มี ค่อนข้างชอบเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 72.4 และนักศึกษาค่อนข้างไม่ชอบลดลงเหลือ คือ ร้อยละ 27.6

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ ชอบอ่านหนังสือ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	44	28.9
ไม่ใช่	108	71.1
รวม	152	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจที่เรียนวิชา วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ส่วนใหญ่ยังไม่ชอบค่อยชอบอ่านหนังสือ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่ชอบอ่านหนังสือ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจร้อยละ 71.1 มีนักศึกษาชอบอ่านหนังสือ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจเพียงร้อยละ 28.9

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ คาดหวังว่าจะได้ใช้วิชาเศรษฐศาสตร์ในการทำงานในอนาคต

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
คาดหวัง	79	52.0
ไม่คาดหวัง	12	7.9
เฉยๆ ไม่แน่ใจ	61	40.1
รวม	152	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจที่เรียนวิชา วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ส่วนใหญ่ยังมีการพิจารณา คาดหวังว่าจะได้มีการใช้วิชาเศรษฐศาสตร์ในการทำงานในอนาคต ร้อยละ 52.0 ส่วนไม่แน่ใจ ร้อยละ 40.1 และไม่แน่ใจในส่วนน้อยเพียงร้อยละ 7.9

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ ความคิดเห็นด้าน เนื้อหาวิชา เศรษฐศาสตร์ที่เรียนไปมีประโยชน์

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
มีประโยชน์	134	88.2
ไม่มีประโยชน์	17	11.2
เฉยๆ ไม่แน่ใจ	1	0.7
รวม	152	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจที่เรียนวิชา วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ส่วนใหญ่ยังมีการพิจารณาเนื้อหาวิชาเศรษฐศาสตร์ที่เรียนไปมีประโยชน์ ร้อยละ 88.2 ไม่มีประโยชน์ร้อยละ 11.2 และไม่แน่ใจในส่วนน้อยเพียงร้อยละ 0.7

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับอาชีพที่ใฝ่ฝัน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการในกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง	6	3.9
พนักงานรัฐวิสาหกิจในบริษัทใดบริษัทหนึ่ง	8	5.3
พนักงานออฟฟิศในบริษัทไทย	8	5.3
พนักงานออฟฟิศในบริษัทข้ามชาติ	43	28.3
ทำธุรกิจส่วนตัว	68	44.7
ฟรีแลนซ์ รับจ้างเป็นจ๊อบ ไม่สังกัดองค์กร	16	10.5
อื่นๆ	3	2.0
รวม	152	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจที่เรียนวิชา วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ส่วนใหญ่ยังมีการพิจารณา อาชีพที่ใฝ่ฝันมากที่สุด คือ ทำธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 44.7 อาชีพที่ใฝ่ฝัน รองลงมาตามลำดับ คือ พนักงานออฟฟิศในบริษัทข้ามชาติ ร้อยละ 28.3 ฟรีแลนซ์ รับจ้างเป็นจ๊อบ ไม่สังกัดองค์กร ร้อยละ 10.5 ส่วนพนักงานออฟฟิศในบริษัทไทย และ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ในบริษัทใดบริษัทหนึ่ง เท่ากันในสัดส่วน ร้อยละ 5.3 ข้าราชการในกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง ร้อยละ 3.9 และ อื่นๆ คือ ยังไม่คิดตัดสินใจ อีก ร้อยละ 2.0

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ ความต้องการ ความอยากทำงาน ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจในอนาคต

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อยาก	50	32..9
ไม่อยาก	29	19.1
เฉยๆ ไม่แน่ใจ	73	48.0
รวม	152	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่า นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจที่เรียนวิชา วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ส่วนใหญ่ยัง เฉยๆ ไม่แน่ใจ ร้อยละ 48.0 ส่วนความต้องการ ความอยากทำงานเกี่ยวกับ เศรษฐกิจในอนาคต ร้อยละ 32..9 และ ไม่อยากทำงานเกี่ยวกับเศรษฐกิจในอนาคต ร้อยละ 19.1

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับบุคลิกภาพที่ใกล้เคียงความเป็น คุณมากที่สุด

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นผู้นำ ตรงไปตรงมา ชอบความกระชับ ตรงประเด็น	23	15.1
สนุกสนาน ร่าเริง ชอบเข้าสังคม	86	56.6
ละเอียด รอบคอบ ชอบคิดวิเคราะห์ คิดเป็นระบบ	26	17.1
เป็นผู้ตามที่ดีชอบทำตามคำสั่งมากกว่าคิดเอง	17	11.2
รวม	152	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่า นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจที่เรียนวิชา วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ส่วนใหญ่มี บุคลิกภาพที่ใกล้เคียงความเป็นคุณมากที่สุด คือ บุคลิกภาพสนุกสนาน ร่าเริง ชอบ เข้าสังคม ร้อยละ 56.6 รองลงมาตามลำดับ คือ บุคลิกภาพละเอียด รอบคอบ ชอบคิดวิเคราะห์ คิดเป็นระบบ ร้อยละ 17.1 เป็นผู้นำ ตรงไปตรงมา ชอบความกระชับ ตรงประเด็น ร้อยละ 15.1 และเป็นผู้ตามที่ดีชอบทำตามคำสั่งมากกว่าคิดเองร้อยละ 11.2

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับเกรดเฉลี่ยสะสม ณ เวลานี้

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1.0	1	0.7
1.01 - 1.50	10	6.6
1.51 - 2.00	19	12.5
2.01 - 2.50	45	29.6
2.51 - 3.00	39	25.7
3.01 - 3.50	21	13.8
3.51 ขึ้นไป	17	11.2
รวม	152	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่า นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจที่เรียนวิชา วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น เกรดเฉลี่ยสะสมแบ่งเป็น 7 ช่วงคะแนน โดยที่ส่วนใหญ่มิ เกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 - 2.50 จำนวน 45 คิดเป็น ร้อยละ 29.6 เกรดเฉลี่ยสะสมรองลงมาตามลำดับ คือ เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 - 3.00 จำนวน 39 คิดเป็น ร้อยละ 25.7 เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 - 3.50 จำนวน 21 คิดเป็น ร้อยละ 13.8 เกรดเฉลี่ยสะสม 1.51 - 2.00 จำนวน 19 คิดเป็น ร้อยละ 12.5 เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป จำนวน 17 คิดเป็น ร้อยละ 11.2 เกรดเฉลี่ยสะสม 1.01 - 1.50 จำนวน 10 คิดเป็น ร้อยละ 6.6 และ เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.0 จำนวน 1 คิดเป็น ร้อยละ 0.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับคะแนนสอบกลางภาควิชา เศรษฐศาสตร์ (เต็ม 30 %)

รายการ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย
คะแนนสอบกลางภาควิชา	152	18.67

จากตารางที่ 11 พบว่า นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจที่เรียนวิชา วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น มีคะแนนสอบกลางภาควิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น เฉลี่ย 18.67 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน หรือคะแนนสอบกลางภาควิชาเศรษฐศาสตร์ เฉลี่ยที่ ร้อยละ 62.23

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจที่เรียนวิชา วิชา เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจที่เรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นโดยการวิเคราะห์ด้วยวิธีถดถอยเชิงซ้อนแบบขั้นตอน (Stepwise Regression) เกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจต่อกระบวนการเรียนการสอนของวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สถาบันเทคโนโลยีไทยญี่ปุ่น ด้านความพึงพอใจในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเป็นเกณฑ์ โดยใช้วิธีคัดเลือกตัวแปรด้วยวิธีขั้นบันได (Stepwise Regression)

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	17.391	3.603		4.826	.000
	GENDER	-.263	.505	-.036	-.520	.604
	A2	.004	.555	.001	.007	.994
	A3	-1.483	.615	-.197	-2.412	.017
	A4	.137	.586	-.018	.234	.815
	A5	-.304	.267	-.086	-1.136	.258
	A6	.278	.232	.083	1.196	.234
	A7	-.051	.202	-.018	-.253	.801
	A8	-.038	.286	-.010	-.135	.893
	A9	-.306	.283	-.076	-1.083	.281
	A10	1.393	.174	.571	7.993	.000
	B1	.174	.250	.052	.696	.488
	B2	-.200	.308	-.058	-.647	.519

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	17.391	3.603		4.826	.000
	B3	-.066	.134	-.035	-.488	.627
	B4	-.462	.303	-.128	-1.522	.131
	B5	.143	.357	.038	.401	.689
	B6	-.045	.362	-.011	-.123	.902
	B7	-.560	.411	-.110	-1.362	.176
	B8	.412	.433	.087	.952	.343
	B9	-.157	.454	-.033	-.346	.730
	B10	-.944	.414	-.200	-2.282	.024
	B11	-.563	.406	-.132	-1.386	.168
	B12	1.018	.386	.208	2.635	.009
	B13	-.145	.289	-.052	-.502	.617
	B14	.941	.292	.307	3.224	.002

a Dependent Variable: A11

R Square = .479 , Adjust R Square .479%

จากตารางที่ 12 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจที่เรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นโดยการวิเคราะห์ด้วยวิธีถดถอยเชิงขั้นตอนแบบขั้นตอน (Stepwise Regression) สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอันเนื่องมาจากตัวแปร ได้ดังนี้

$$Y^{\text{prob}} = 17.391 - 1.483 A3 + 1.3937 A10 - 0.944 B10 + 1.018 B12 + 0.941 B14$$

$Y^{\text{prob}} = 17.391 - 1.483$ (เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ) + 1.3937 (คะแนนสอบกลางภาควิชา) - 0.944 (สไลด์และเอกสารการสอน) + 1.018 (คลิปวิดีโอ) + 0.941 (สื่ออิเล็กทรอนิกส์)

สมการจะอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม (Y^{prob}) และตัวแปรอิสระต่าง ๆ โดยที่ค่าตัวแปรตามจะมีเพียง 5 ค่า คือ 0 และ 1 กล่าวคือ หากนักศึกษาสนใจ วิชาวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น จะกำหนดให้ Y เป็น 1 แล้วจะทำให้โอกาสของปัจจัยต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามอย่างไร และหาก

นักศึกษาสอบไม่ผ่านวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น จะกำหนดให้ $\hat{Y}$ เป็นโอกาสของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามอย่างไร

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยด้วยการใช้ Logistic Model อธิบายตัวแปรอิสระหรือปัจจัยต่าง ๆ (X_i) ที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม Y คือ โอกาสของการสอบผ่านหรือไม่ผ่านในวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น โดยการพิจารณาผลของการตัวแปรอิสระว่ามีผลต่อตัวแปรตามอย่างไรในทิศทางใด

ตอนที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการประเมินความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ด้านนักศึกษาประเมินตนเอง	n	ระดับการประเมินตนเอง		
		$\bar{X}$	S	ความหมาย
1. การเช็คชื่อด้วยระบบผังที่นั่งเพื่อไม่ให้เสีย เวลาเรียน	152	4.02	1.01	มาก
2. มีข่าวเศรษฐกิจให้อ่านก่อนเรียนเพื่อ เกริ่นนำบทเรียน	152	3.74	0.98	ปานกลาง
3. ให้การบ้านประจำสัปดาห์ เพื่อเพิ่ม ความมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	152	4.13	1.82	มาก
4. ให้งานเดี่ยวเป็นการหาบทความเพื่อเพิ่มพูนความรู้ใหม่	152	3.71	0.94	ปานกลาง
5. งานกลุ่มแบ่งตาม ประเทศไล่เนื้อหา จากกว้างมาแคบ	152	4.05	0.89	มาก
6. ให้จับกลุ่มกันเองเพื่อฝึกการทำงานเป็นทีม	152	4.34	0.80	มาก
7. ให้มีการนำเสนอเพื่อให้ โอกาสฝึกการนำเสนอ	152	4.41	0.67	มาก
8. อธิบายตัวอย่างที่ เป็นเรื่องง่ายๆ ใกล้ตัว	152	4.44	0.72	มาก
9. ยกตัวอย่างเรื่องใกล้ตัวก่อนจะบรรยายตามสไลด์	152	4.36	0.71	มาก
10.ให้ใช้สไลด์และเอกสารการสอน ทั้งรูปแบบ Microsoft word และ Power Point		4.33	0.72	มาก

	152			
11.เปิดใจการให้มีการแสดง ความคิดเห็นต่างๆ อย่างกว้างขวางในห้องเรียน	152	4.24	0.80	มาก
12.มีคลิปวิดีโอมาให้ดูเพื่อเปิด ประสบการณ์	152	4.51	0.69	มาก
13.มีการเรียกนักศึกษาด้วยชื่อ เล่นแทนที่จะใช้ชื่อจริง	152	3.63	1.21	ปานกลาง
14.เปิดเฟสบุ๊ก ไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการติดต่อกับนักศึกษา	152	3.78	1.10	ปานกลาง
รวม	152	4.12	0.93	มาก

จากตารางที่ 13 เกี่ยวกับการประเมินความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 เมื่อพิจารณารายละเอียด การประเมินความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น พบว่ามีปัจจัยที่ส่งผลอยู่ในระดับปานกลาง ระดับคะแนน 2.51 – 3.50 จำนวน 4 รายการ ตามคะแนนกลุ่มตามลำดับ จากมากไปหาน้อย คือ การมีข่าวเศรษฐกิจให้อ่านก่อนเรียนเพื่อเกริ่นนำบทเรียน การ ให้งานเดี่ยวเป็นการหาบทความเพื่อเพิ่มพูนความรู้ใหม่เปิดเฟสบุ๊ก ไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการติดต่อกับนักศึกษา มีการเรียกนักศึกษาด้วยชื่อ เล่นแทนที่จะใช้ชื่อจริง และปัจจัยที่ส่งผลอยู่ในระดับมาก ระดับคะแนน 3.51 – 4.50 จำนวน 10 รายการ ตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ มีคลิปวิดีโอมาให้ดูเพื่อเปิดประสบการณ์ มีการอธิบายตัวอย่างที่เป็นเรื่องง่ายๆ ใกล้เคียง มีการนำเสนอเพื่อให้ โอกาสฝึกการนำเสนอ มีการให้จับกลุ่มกันเองเพื่อฝึกการทำงานเป็นทีม มีการให้ใช้สไลด์และเอกสารการสอนทั้งรูปแบบ Microsoft word และ Power Point มีการเปิดใจการให้มีการแสดง ความคิดเห็นต่างๆ อย่างกว้างขวางในห้องเรียน มีการให้การบ้านประจำสัปดาห์ เพื่อเพิ่มควมมีส่วนร่วมในชั้นเรียน มีงานกลุ่มแบ่งตามประเทศได้เนื้อหาจากกว้างมาแคบ มีการให้การบ้านประจำสัปดาห์ เพื่อเพิ่ม ควมมีส่วนร่วมในชั้นเรียน มีการเช็คชื่อด้วยระบบผังที่นั่งเพื่อไม่ให้เสีย เวลาเรียน ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น FUNDAMENTAL ECONOMICS ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ในการศึกษาประจำ ภาคเรียนที่ 2/2557 โดยศึกษา ด้านข้อมูลพื้นฐาน ปัจจัยด้านเพศ และข้อมูลเกี่ยวกับเกรดเฉลี่ยสะสม ณ เวลานั้น ส่วนปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป ที่เกี่ยวข้องในหาความสัมพันธ์ในการเป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ในการสร้างความเข้าใจข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย การสร้างทัศนคติ ต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ ความสนใจในความรู้เกี่ยวกับ ธุรกิจ เศรษฐกิจ สังคม และความสอดคล้องกับการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา ในอนาคต และด้านตัวแปรต่าง ที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น โดยการให้คะแนนความพึงพอใจจากมากที่สุด คือ 5 และลดลงไปจนถึงระดับคะแนนความพึงพอใจน้อยที่สุดในระดับคะแนน คือ 1 ใน 14ด้านประกอบด้วย การเช็คชื่อด้วยระบบผังที่นั่งเพื่อไม่ให้เสีย เวลาเรียน การมีข่าวเศรษฐกิจให้อ่านก่อนเรียนเพื่อ เกริ่นนำบทเรียน การให้การบ้านประจำสัปดาห์ เพื่อเพิ่ม ความมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การให้งานเดี่ยวเป็นการหาบทความเพื่อเพิ่มพูนความรู้ใหม่ การมอบหมายงานกลุ่มแบ่งตามประเทศไล่เนื้อหา จากกว้างมาแคบ การจับกลุ่มกันเองเพื่อฝึกการทำงานเป็นทีม การให้มีการนำเสนอเพื่อให้ โอกาสฝึกการนำเสนอ การอธิบายตัวอย่างที่ เป็นเรื่องง่ายๆใกล้ตัว การยกตัวอย่างเรื่องใกล้ตัวก่อนจะบรรยายตามสไลด์ การให้ใช้สไลด์และเอกสารการสอน ทั้งรูปแบบ Microsoft word และ Power Point การเปิดใจการให้มีการแสดง ความคิดเห็นต่างๆ อย่างกว้างขวางในห้องเรียน การมีคลิปวิดีโอมาให้ดูเพื่อเปิด ประสบการณ์ การเรียกนักศึกษาด้วยชื่อ เล่นแทนที่จะใช้ชื่อจริง การเปิดเฟซบุ๊ก ไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการติดต่อกับนักศึกษาทั้งหมด เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น FUNDAMENTAL ECONOMICS จากปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น FUNDAMENTAL ECONOMICS ของนักศึกษา โดยสุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Yamane จาก นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ ที่ลงเรียนวิชาวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวนตัวอย่าง 152 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้สถิติเชิงปริมาณ หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์การถดถอย

12. สรุปผลการวิจัย

โดยใช้ระดับนัยสำคัญ 0.05

1. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ของนักศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นที่มีความสัมพันธ์ในการส่งผล ได้แก่ ปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป คือ การที่ผู้เรียนสนใจในเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ และ ผลคะแนนสอบกลางภาควิชา ส่วนปัจจัยด้านความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ ประกอบไปด้วยปัจจัยด้านให้ใช้สไลด์และเอกสารการสอน ทั้งรูปแบบ Microsoft word และ Power Point การใช้คลิปวิดีโอ มาให้ดูเพื่อเปิด ประสบการณ์ และการเปิดใช้เพชบุ๊ก ไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการติดต่อกับนักศึกษา

2. สร้างสมการถดถอยเพื่อพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นที่มีความสัมพันธ์ในการส่งผล ได้แก่ ปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป คือ การที่ผู้เรียนสนใจในเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ และ ผลคะแนนสอบกลางภาควิชา ส่วนปัจจัยด้านความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ ประกอบไปด้วยปัจจัยด้านให้ใช้สไลด์และเอกสารการสอน ทั้งรูปแบบ Microsoft word และ Power Point การใช้คลิปวิดีโอ มาให้ดูเพื่อเปิด ประสบการณ์ และการเปิดใช้เพชบุ๊ก ไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการติดต่อกับนักศึกษา

$$Y^{\text{prob}} = 17.391 - 1.483 A3 + 1.3937 A10 - 0.944 B10 + 1.018 B12 + 0.941 B14$$

$$Y^{\text{prob}} = 17.391 - 1.483 (\text{เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ}) + 1.3937 (\text{คะแนนสอบกลางภาควิชา}) - 0.944 (\text{สไลด์และเอกสารการสอน}) + 1.018 (\text{คลิปวิดีโอ}) + 0.941 (\text{สื่ออิเล็กทรอนิกส์})$$

13. อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ที่มีความสัมพันธ์ในการส่งผลการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพล คือปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป คือ การที่ผู้เรียนสนใจในเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ และ ผลคะแนนสอบกลางภาควิชา ส่วนปัจจัยด้านความพึงพอใจในการเรียน

วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ประกอบไปด้วยปัจจัยด้านให้ใช้สไลด์และเอกสารการสอน ทั้งรูปแบบ Microsoft word และ Power Point การใช้คลิปวิดีโอ มาให้ดูเพื่อเปิด ประสบการณ์ และการเปิดใช้ เฟซบุ๊ก ไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการติดต่อกับนักศึกษา ดังนั้นการจัดการเรียน การสอนให้นักศึกษาควรเริ่มตั้งแต่การให้ผู้เรียนสนใจในเอกสารที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ มีการมอบหมายงานที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจให้นักศึกษาค้นคว้าและทำความเข้าใจ เพื่อ ผลคะแนน สอบกลางภาค วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ส่วนปัจจัยด้านความพึงพอใจในการเรียนให้เพิ่มการใช้ สไลด์และเอกสารการสอน ทั้งรูปแบบ Microsoft word และ Power Point การใช้คลิปวิดีโอ มาให้ดู เพื่อเปิด ประสบการณ์ และการเปิดใช้เฟซบุ๊ก ไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการ ติดต่อกับนักศึกษา เพิ่มขึ้น

14. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่าตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาในสมการถดถอยสามารถพยากรณ์ โอกาสของการสอบผ่านหรือไม่ผ่านวิชาสถิติธุรกิจได้ร้อยละ 90.2 และค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ ของ Cox & Snell และ Nagelkerke เท่ากับ 42.4 % และ 64.9 % ตามลำดับ ถือว่าค่อนข้าง ต่ำ อาจเป็นเพราะขาดตัวแปรในการพยากรณ์อื่น ๆ อีก เช่น เกรดเฉลี่ยขณะลงทะเบียนวิชาสถิติ ธุรกิจ จำนวนนักศึกษาที่เรียนในแต่ละห้องเรียน สื่อการเรียนการสอนในวิชาสถิติธุรกิจ เป็นต้น

การศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรจะมีการศึกษาตัวแปรเพิ่มคือ เกรดเฉลี่ยขณะลงทะเบียนวิชา เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น จำนวนนักศึกษาที่เรียนในแต่ละห้องเรียน รูปแบบสื่อการเรียนการสอนใน เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น จะมีผลทำให้สมการถดถอยให้ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเพิ่มขึ้น ทำให้ เพิ่มความน่าเชื่อถือในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ได้มากขึ้น

บทที่ 1

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นของประเทศไทย ในปัจจุบัน มีการกำหนดเป็นระดับชั้นการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา ที่มีการเรียนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการให้มีการเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยใช้ระยะเวลา 4 ปี เพื่อการสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี นั้น การเริ่มเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ชั้นปีที่ 1 ผู้เรียนจะต้องเรียนวิชาพื้นฐานให้ผลการเรียนผ่านเกณฑ์การวัดผลเพื่อเรียนต่อในวิชาชั้นกลาง และขั้นสูง ที่กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตร สาขา คณะ ให้มีในองค์ความรู้ ความเข้าใจในวิชาการเหมาะสมกับบัณฑิตในแต่ละสาขา โดยในวิชาพื้นฐาน หรือวิชาขั้นต้น มีความสำคัญดังที่นักปราชญ์ รากฐานของตึก คือ อิฐ รากฐานของชีวิต คือ การศึกษา ในวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น จึงเป็นการศึกษาถึงแนวคิด หลักการและวิธีการ เกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์และสังคม ในด้านที่เกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อให้การผลิตและแบ่งปัน สินค้าและบริการ สามารถตอบสนองความต้องการของมนุษย์และสังคม จนบรรลุสวัสดิการ(Wealth Society /Economic Welfare) สูงสุด และเป็นการศึกษาระบบเศรษฐกิจโดยรวม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการค้าและการว่างงาน อัตราค่าจ้าง อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เพื่อที่จะอธิบายปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เข้าใจนโยบายต่างๆ เพื่อยกระดับเศรษฐกิจโดยรวมให้ดีขึ้น หรือเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่ได้ตั้งใจไว้ โดยที่ผู้เรียนมีก็จะได้รับความรู้พื้นฐาน ของการเตรียมความพร้อมด้านปัญญาในการนำความรู้ ความเข้าใจในระบบเศรษฐกิจ เกิดทักษะการวิเคราะห์สถานการณ์ เหตุการณ์ต่างๆ และการประเมินผลการดำเนินงาน กิจกรรม เศรษฐกิจ ที่เกิดขึ้น มีการประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับแนวโน้มความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีไปตามยุคสมัย

การศึกษาโดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นการสะท้อนปัญหาในสิ่งที่ผู้สนใจคิดและหาคำตอบที่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนวิธีหนึ่ง ซึ่งในปัจจุบันระบบการศึกษาของประเทศไทยมีการกำหนดรายวิชาเพื่อใช้ในการเรียน การสอนในแต่ละระดับการศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ ความถนัดให้แก่ผู้เรียนครอบคลุมในแต่ละระดับความสนใจ มีการสร้างความถนัด ความเข้าใจ วิชาการภายใต้คณะและคณะ ที่กำหนดขึ้นตามมาตรฐานในแต่ละระดับการศึกษา โดย ในเรื่องราวของวิชาการต่างๆ ที่มีความหลากหลาย ทั้งการคำนวณ การประมวลผล การสื่อสาร เช่น วิชาคณิตศาสตร์ การผลิต การเงิน การบัญชี การคำนวณต้นทุน การตลาด การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ฯลฯ ซึ่งความสัมพันธ์ของวิชาการต่างๆ ทั้งวิชาพื้นฐานและวิชาการขั้นสูง ในการสร้างความเข้าใจ ความสัมพันธ์ที่มีส่วนสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ผู้เรียน และผู้สอนในวิชาการนั้นๆ

1. ความสำคัญและที่มาของการวิจัย

จากการที่ได้มีการบรรจุ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น (Fundamental Economics) เป็นวิชาพื้นฐานของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยเฉพาะโครงสร้างของ คณะบริหารธุรกิจ เมื่อพิจารณาเนื้อหาของวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น พบว่าเป็นวิชาที่เน้นความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจและเศรษฐกิจ ไม่ใช่เน้นการท่องจำ ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจเนื้อหาวิชาเศรษฐศาสตร์ จึงจะมีผลทางการเรียนที่ดีได้ ซึ่งน่าจะสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนแบบการสร้างองค์ความรู้ นอกจากนี้ในการนำรูปแบบการเรียนแบบการสร้างองค์ความรู้มาใช้เพื่อให้เกิดผลตามที่ต้องการโดยนำมาใช้เป็นสื่อการสอนในลักษณะกระบวนการ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนด้วยตนเองได้ การตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านธุรกิจหรือเศรษฐกิจให้มีโอกาสผิดพลาดน้อยที่สุด มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลเศรษฐศาสตร์และการวิเคราะห์เข้ามาช่วย เพื่อให้เนื้อหาวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ที่เกี่ยวข้องในการเป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อการสร้าง ความเข้าใจข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย การสร้างทัศนคติ ต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ความสนใจในความรู้เกี่ยวกับธุรกิจ เศรษฐกิจ สังคม และความสอดคล้องกับการประกอบอาชีพ หลังจบการศึกษาในอนาคต ดังนั้นการทำวิจัยจึงเป็น การหาความสัมพันธ์ และการพยากรณ์ ตามทฤษฎีทางสถิติ เพื่อในการนำไปใช้ในการปรับปรุงในการเรียน การสอน เพื่อ ทำให้ผลการเรียนโดยเฉลี่ยของนักศึกษาพัฒนามากขึ้น รวมถึงการพัฒนา รูปแบบการเรียน การสอนในรูปแบบใหม่ ๆ เพื่อให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนแต่ยังช่วยให้เกิดผลดีไปยังผู้สอนและสถาบันฯ อีกด้วย

จากประสบการณ์สอน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 จนถึง ปัจจุบัน นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ของคณะบริหารธุรกิจ ในทุกคณะของ คณะบริหารธุรกิจเพื่อเป็นการวางพื้นฐานทางด้านความเข้าใจ ธุรกิจและเศรษฐกิจ แต่เนื่องจากนักศึกษาที่เข้าศึกษาในคณะบริหารธุรกิจนั้น มีนักศึกษาที่จบจากต่างสาขา ทั้งจาก สายวิทยาศาสตร์ ศิลปคำนวณ ศิลปภาษา และสายอาชีพ ดังนั้นในการสอนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น จึงต้องมีการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษา ที่มีพื้นฐานแตกต่างกัน ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ช่วยให้ทราบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ระดับปริญญาตรีภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ ในทุกคณะของคณะบริหารธุรกิจ เพื่อสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

2. คำถามการวิจัย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ประกอบด้วยปัจจัยใดบ้าง

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น
2. เพื่อสร้างสมการ และใช้สมการที่สร้างขึ้นพยากรณ์ผลการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ตลอดจนเพื่อทราบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์
3. เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงในการเรียนการสอนเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์

4. สมมติฐานของการวิจัย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ประกอบไปด้วยหลายปัจจัย คือทัศนคติต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ก่อนและหลัง ความชอบพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ความคาดหวังที่จะได้ใช้วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นในการทำงานในอนาคต การพิจารณาเนื้อหาวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ที่เรียนไปมีประโยชน์ อาชีพที่ใฝ่ฝัน ความต้องการ ความอยากทำงานที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจในอนาคต และกลุ่มปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ในการเรียนการสอนมากนักน้อยแตกต่างกันเพียงไร

5. ขอบเขตของการวิจัย

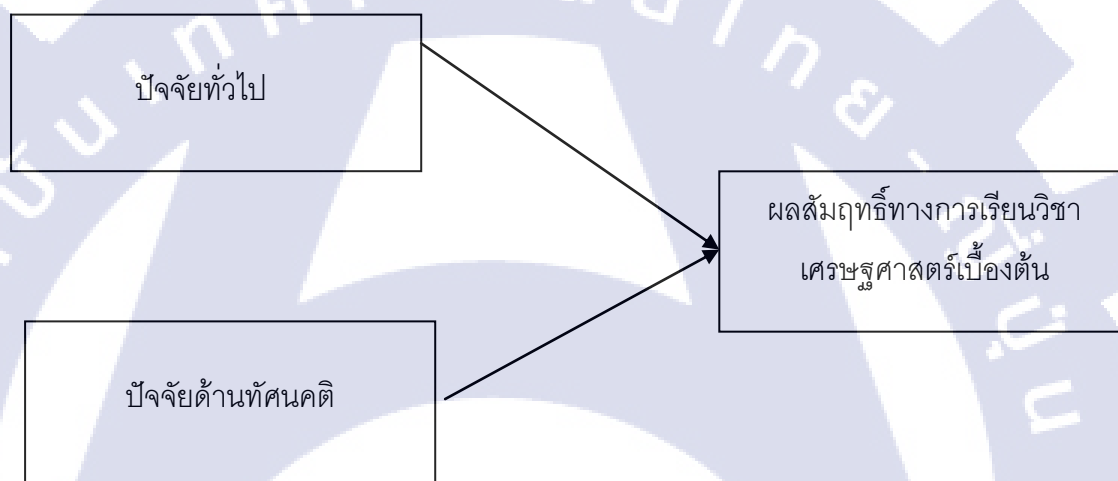
การศึกษาวิจัยในครั้งนี้กำหนดขอบเขตในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์ เบื้องต้น ดังนี้

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะนักศึกษาปริญญาตรีภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ ทุกคนของคณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557
2. ตัวแปรที่ศึกษาด้านทัศนคติต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นก่อนและหลังความชอบพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ความคาดหวังที่จะได้ใช้วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นในการทำงาน

ในอนาคต การพิจารณาเนื้อหาวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นที่เรียนไปมีประโยชน์ อาชีพที่ใฝ่ฝัน ความต้องการ ความอยากทำงานที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจในอนาคต และกลุ่มปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เรียนวิชา วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

6. กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น (Fundamental Economics) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ดังนี้

7. คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ในสถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557
2. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ที่สังกัดคณะบริหารธุรกิจ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ ในภาคเรียนที่ 2/2557 สถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่น
3. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกดีของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น
4. กระบวนการเรียนการสอน หมายถึง สภาพการณ์การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในด้านอาจารย์ผู้สอน คณะเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่ออำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนการสอน
5. นักศึกษาประเมินความพึงพอใจ หมายถึง นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ประเมินตนเองตามสภาพความเป็นจริงในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
6. สื่อ หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ หนังสือ เอกสาร เครื่องมือ เช่น คอมพิวเตอร์ เทป วีดีโอ ซีดี สไลด์ และอื่น ๆ ที่อาจารย์ผู้สอนจัดทำขึ้นเองหรือจัดหาโดยวิธีอื่น ๆ เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น
7. การวางแผนการสอน หมายถึง การเตรียมแผนการสอน กำหนดการสอน การเตรียมกิจกรรม และสื่อต่าง ๆ ก่อนที่จะทำการสอนในแต่ละครั้ง
8. การวัดผลประเมินผล หมายถึง การสร้างแบบวัดและแบบประเมินแล้วนำมาทดสอบหรือวัดระดับความรู้ความสามารถของนักศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยต้องสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม ตลอดจนการนำผลที่ได้จากการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาและแก้ไขการเรียนการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์ในครั้งต่อไป
9. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนสอบกลางภาค วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นำข้อมูลที่ได้จากกระบวนการวิจัยนี้มาปรับปรุงการเรียนการสอน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ในชั่วโมงที่สอน ตลอดระยะเวลาที่ทำการสอน
2. เป็นข้อมูลสำหรับอาจารย์ผู้สอนในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ใช้กระบวนการวิจัยนี้เป็นแนวทางในการทำวิจัยการเรียนการสอน สำหรับปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น และวิชาอื่น ๆ ต่อไป
3. เป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องที่ต้องการ จะนำผลการใช้กระบวนการวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์ในการวางแผน กำหนดหรือแนวทางปฏิบัติ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นและวิชาอื่น ๆ ต่อไป

บทที่ 2

แนวคิดทางทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้เป็นการอธิบายถึงเค้าโครงการวิเคราะห์ทางทฤษฎี ซึ่งประกอบไปด้วยการตรวจสอบเอกสาร และแบบจำลองที่ใช้ในการวิเคราะห์

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง

1. ทฤษฎีการจัดการแบบวิทยาศาสตร์

Taylor ได้รับอิทธิพลมาจากผลงานของ Henry Towne เรื่อง The Engineer as Economist (Gary, 1980 หน้า 16-17) ผลงานที่เกี่ยวกับแรงจูงใจและความพึงพอใจในการทำงานตามแนวคิดของเขาก็คือ การให้ผลประโยชน์ตอบแทนซึ่งกันและกันระหว่างคนทำงานกับฝ่ายจัดการหรือองค์กร โดยชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การที่จะต้องพึงพาอาศัยกันและกันทางด้านเศรษฐกิจว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญระหว่างคนงานและองค์กร ผลงานที่สำคัญในเรื่องนี้คือ การกำหนดอัตราค่าจ้างเป็นขั้น โดยมีความเชื่อว่าจากการจัดการทางวิทยาศาสตร์ และการกำหนดค่าตอบแทนดังกล่าว จะช่วยขจัดสาเหตุของการขัดแย้งและความเห็นที่ไม่ลงรอยกันระหว่างคนงานกับฝ่ายจัดการได้เกือบทั้งหมด นั่นคือ การกำหนดให้คนงานได้ทำงานอย่างถูกต้องเหมาะสมนั้น

สรุปได้ว่า ความต้องการของคนงานและองค์กรสามารถที่จะสนองตอบให้เกิดความพึงพอใจทั้ง 2 ฝ่ายได้ ก็โดยความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน อย่างไรก็ตามแนวคิดนี้ถูกวิจารณ์ว่า เป็นแนวคิดที่มองเห็นคนเป็นเครื่องจักร หรือมุ่งเน้นเกี่ยวกับวิธีการที่เป็นเหตุเป็นผลในการทำงานมากกว่าองค์ประกอบทางด้านบุคคลซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ต่อการผลิต ดังนั้นในระยะหลังๆ จึงได้มีการหันความสนใจมาศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบทางด้านบุคคลกันมากขึ้น

2. ทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom (Vroom's Expectancy Theory)

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวังเป็นแนวคิดที่ต้องการอธิบายการถึงการ ตัดสินใจในการกระทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โดยทฤษฎีความคาดหวังต่างๆ จะอยู่ในแนวคิดของนักจิตวิทยากลุ่มปัญญานิยม (Cognitivism) ที่ให้ความสำคัญต่อกระบวนการคิดเป็นสำคัญ ทฤษฎีนี้พัฒนาขึ้นโดย Vroom (1970, หน้า 91-103) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า การที่คนจะเรียนรู้มี แรงจูงใจที่จะทุ่มเทความพยายาม (Effort) เพื่อการปฏิบัติงาน (Performance) เพื่อให้ได้ผลงานตามที่ต้องการหรือไม่นั้นจะพิจารณาจากองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ความคาดหวังเกี่ยวกับความ

พยายาม กับการปฏิบัติงาน ความคาดหวังเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกับผลลัพธ์ และความคาดหวังเกี่ยวกับ คุณค่าของผลลัพธ์หรือรางวัลที่จะได้รับ

ความคาดหวังเกี่ยวกับความพยายามกับการปฏิบัติงาน (EP: Effort Performance Expectancy) หมายถึงการที่บุคคลคาดหวังไว้ล่วงหน้าว่า ถ้าหากตนเองลงมือแสดงพฤติกรรมอย่าง เต็มที่สูงสุดความสามารถแล้ว จะมีโอกาสหรือความน่าจะเป็นสูงมากหรือน้อยเพียงใดที่จะกระทำสิ่ง นั้นได้สำเร็จ กล่าวคือ เป็นการประเมินความเป็นไปได้ว่าจะปฏิบัติงานได้หรือไม่ ซึ่งมักจะประเมิน ถึงความสามารถ (Ability) และความเพียงพอของปัจจัยเชิงบริบทอื่น ๆ ด้วย เช่น ทรัพยากรที่จะ จัดหามาได้ เป็นต้น ความคาดหวังเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกับผลลัพธ์ (PO: Performance Outcome Expectancy) หมายถึงการที่บุคคลคาดหวังไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะแสดง พฤติกรรมว่า ถ้าหากเขาแสดง พฤติกรรมนั้นแล้ว เขาจะได้รับผลลัพธ์ที่เป็นผลดีหรือผลเสียอย่างไร ต่อตัวเขา กล่าวคือ เป็นการ ประเมินความเป็นไปได้ว่าเมื่อปฏิบัติงานสำเร็จแล้วจะได้รับรางวัล ตอบแทนอะไร (รางวัลตอบแทน มีสองลักษณะ คือ รางวัลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) เป็นรางวัลที่คนอื่นเอาให้ เช่น โบนัส การเลื่อนตำแหน่ง เป็นต้น และรางวัลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) เป็นรางวัลที่ความคาดหวังเกี่ยวกับคุณค่าของรางวัลหรือผลกระทบ (V: Valence) หมายถึงคุณค่า หรือความสนใจที่รางวัลหรือผลกระทบนั้น แต่ละบุคคลมีการรับรู้ที่ แตกต่างกันต่อรางวัลหรือผล กระทบเดียวกัน เช่น ว่ามีความสำคัญมากน้อยแค่ไหน หากมีมากความ คาดหวังก็จะสูง แต่ความ คาดหวังนี้อาจถูกลบล้างด้วยคุณค่าของสิ่งที่จะได้รับในทางลบได้ เช่น การสูญเสียเวลา ดังกล่าว ข้างต้น

3. ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs Theory)

Maslow (1954, หน้า80-91) ระบุว่าบุคคลจะมีความต้องการที่เรียงลำดับจาก ระดับพื้นฐานมากที่สุดไปยังระดับสูงสุด ขอบข่ายของมาสโลว์จะอยู่บนพื้นฐานของสมมุติฐานรากฐาน 3 ข้อ คือ 1) บุคคล คือ สิ่งมีชีวิตที่มีความต้องการ ความต้องการของบุคคลสามารถมี อิทธิพลต่อพฤติกรรมของพวกเขาก็ได้ ความต้องการที่ยังไม่ถูกตอบสนองเท่านั้นสามารถมีอิทธิพล ต่อพฤติกรรมความต้องการที่ถูกตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งที่สนใจ 2) ความต้องการของบุคคลจะถูก เรียงลำดับตามความสำคัญ หรือเป็นลำดับขั้นจากความต้องการพื้นฐาน (เช่น อาหารและที่อยู่อาศัย) ไปจนถึงความต้องการที่ซับซ้อน (เช่น ความสำเร็จ) และ 3) บุคคลที่จะก้าวไปสู่ความ ต้องการระดับ ต่อไปเมื่อความต้องการระดับต่ำลงมาได้ถูกตอบสนองอย่างดีแล้วเท่านั้น นั่นคือ คนงานจะมุ่งการ ตอบสนองความต้องการสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยก่อน ก่อนที่จะถูก จูงใจให้มุ่งไปสู่การ ตอบสนองความต้องการทางสังคม Maslow ทำการศึกษาเขาแบ่งความ

ต้องการของมนุษย์เป็น 5 ลำดับ ลำดับ 1-4 เป็นความต้องการระดับต้น ลำดับที่ 5 เป็นความต้องการระดับสูง

ลำดับขั้นที่ 1 ความต้องการทางสรีระ (Physiological Needs) ซึ่งเป็นความต้องการทาง ลำดับต่ำสุด ความต้องการเหล่านี้หมายถึงแรงผลักดันทางชีววิทยาพื้นฐาน เช่น ความต้องการอาหาร อากาศ น้ำ และที่อยู่อาศัย เพื่อการตอบสนองความต้องการเหล่านี้ องค์กรจะต้องให้เงินเดือนอย่างเพียงพอแก่บุคคลจะรับภาระสภาพการดำรงชีวิตอยู่ได้ เช่น อาหารและที่อยู่อาศัย

ลำดับขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ความต้องการนี้เป็นความต้องการลำดับที่ 2 ซึ่งถูกกระตุ้นภายหลังจากที่ความต้องการทางร่างกายถูกตอบสนองแล้ว ความ ต้องการความปลอดภัยจึงหมายถึงความต้องการสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยปราศจากอันตรายทาง ร่างกายและจิตใจ หากองค์กรสามารถตอบสนองความต้องการนี้ได้ในหลากหลายแนวทาง เช่น การ ให้ประกันชีวิตและสุขภาพ สภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย กฎและข้อบังคับที่ยุติธรรมและ สมควรและการยอมให้มีสภาพแรงงาน เป็นต้น

ลำดับขั้นที่ 3 ความต้องการทางสังคม(Belonging needs) หมายถึง ความต้องการที่จะ เข้าร่วมและได้รับการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตร และความรักจากเพื่อนร่วมงาน เช่น ความอยากมีเพื่อน มีพวกพ้อง มีกลุ่ม มีครอบครัว และมีความรัก เป็นต้น

ลำดับขั้นที่ 4 ความต้องการเป็นที่ยอมรับ ยกย่องและให้เกียรติยศชื่อเสียง (Esteem needs) เป็นความต้องการระดับที่ 4 ความต้องการเหล่านี้หมายถึง ความต้องการของบุคคลที่จะ สร้าง การเคารพตนเองและการชมเชยจากบุคคลอื่น ความต้องการชื่อเสียงและการยกย่องจากบุคคลอื่นจะ เป็นความต้องการประเภทนี้ เช่น การประกาศ “บุคคลดีเด่น” ประจำเดือน ถือเป็น ตัวอย่างของการ ตอบสนองความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง

ลำดับขั้นที่ 5 ความต้องการความสมหวังของชีวิต (Self-Actualization Needs) ความ ต้องการความสมหวังของชีวิตคือ ความต้องการระดับสูงสุด เป็นความต้องการที่จะบรรลุความ สมหวังของตนเองด้วยการใช้ความสามารถ ทักษะ และศักยภาพอย่างเต็มที่ บุคคลที่ถูกจูงใจด้วย ความต้องการความสมหวังของชีวิตจะแสวงหางานที่ท้าทายความสามารถ

จากข้างต้น พิจารณาได้ว่าทฤษฎีนี้มีทัศนะว่า ความต้องการของมนุษย์นั้นเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และจะตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของหน่วยงาน พร้อมทั้งยืนยันว่า ลำดับขั้นของ ความต้องการนี้เป็นแรงขับพื้นฐานที่จะจูงใจให้แต่ละบุคคลเข้าร่วมกิจกรรมของ หน่วยงานและไม่ คิดโยกย้ายเปลี่ยนงาน แต่กลับที่จะมุ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานในการ นำทฤษฎีนี้ไปใช้ ในหน่วยงาน จำเป็นต้องคำนึงถึงหลักของการสร้างแรงจูงใจ กล่าวคือ ความ ต้องการใดที่ ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เกิดแรงจูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป ดังนั้นหาก จำเป็นต้องจูงใจ ด้วยความต้องการในลำดับขั้นต่อไป จึงจะสามารถชักจูงให้เกิดพฤติกรรมได้

4. กลุ่มทฤษฎีแรงจูงใจในการเรียนรู้

ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮอริชเบอร์ก (Herzberg's Two Factor Theory) เป็นทฤษฎีแรงจูงใจทางสังคม ในการประกอบอาชีพต่างๆ เป็นปัจจัยสำคัญ 2 ประการ ที่สัมพันธ์กับความชอบหรือไม่ชอบในงานของแต่ละบุคคล ประกอบด้วย ปัจจัยจูงใจ (Motivators) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานโดยตรงเพื่อจูงใจให้คนชอบและรักงานปฏิบัติ สามารถสนองตอบความต้องการภายในบุคคลได้ เช่น ความสำเร็จของงาน การได้รับความยอมรับ ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้า และปัจจัยค้ำจุน หรือ ปัจจัยสุขอนามัย (Hygiene Factors) : เป็นปัจจัยที่จะค้ำจุนให้แรงจูงใจในการทำงานของบุคคลมีอยู่ตลอดเวลา เป็นปัจจัยที่มาจากภายนอก เช่น เงินเดือน โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน นโยบายการบริหารงาน สภาพการทำงาน ความเป็นอยู่ส่วนตัว ความมั่นคงในงาน

ทฤษฎีความเสมอภาค หรือความเท่าเทียม (Equity Theory) ของ J Stacey Adams เป็นทฤษฎีสำคัญในการสร้างแรงจูงใจให้กับพนักงานในองค์กร แนวคิดหลักของทฤษฎีนี้ คือ พนักงานจะเปรียบเทียบสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเองกับคนอื่น เพื่อหาความเท่าเทียมกัน หรือความยุติธรรมเสมอ ... ถ้าไม่ได้ จะเกิดปฏิกิริยาต่อต้าน และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการทำงาน หรืออาจจะลาออก

ทฤษฎีความคาดหวังของ Victor Vroom (Vroom's Expectancy Theory) คนทุกคนมีความคาดหวังต่อผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำของตน การจูงใจขึ้นอยู่กับ

- 1) บุคคลต้องการสิ่งนั้นมากเพียงใด
- 2) เขาคิดว่าน่าจะได้สิ่งนั้นมากเพียงใด

วิธีการจูงใจ จะต้องมีความเข้าใจในเป้าหมายของแต่ละบุคคล ตามองค์ประกอบดังนี้ 1. ความคาดหวัง (Expectancy) ว่าจะสามารถทำงานนั้นได้สำเร็จหรือไม่ เป็นตัวกำหนดความพยายาม 2. กลไก (Instrumentality) ความเชื่อมั่นว่าผลของการทำงาน อาจจะเป็นทางนำไปสู่รางวัลบางอย่างที่ต้องการได้ 3. คุณค่าของรางวัล (Valance) ซึ่งไม่มีกฎตายตัว เนื่องจากพนักงานทุกคนไม่ได้มีความต้องการเหมือนกัน หรือ แบบเดียวกัน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

วรลักษณ์ นวลพลับ (2554) ทำการศึกษาเรื่อง การจำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ของนิสิตโครงการปริญญาตรี การบัญชี ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความแตกต่างทั้งปัจจัยด้านสติปัญญา และปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตโครงการฯ (2) เพื่อสร้างสมการเชิงเส้นที่แสดงความสัมพันธ์ในการจำแนกประเภทของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตโครงการฯ กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตโครงการปริญญาตรี การบัญชี ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยในภาคต้น ปีการศึกษา 2553 ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25 และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 รวมทั้งสิ้นจำนวน 112 คน แบ่งเป็นนิสิตในโครงการฯ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25 จำนวน 89 คน และนิสิตที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 จำนวน 23 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างและความสัมพันธ์ด้วยค่าที และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด 72 ตัวแปร มี 18 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ควรอยู่ในสมการจำแนกประเภท โดยสมการจำแนกประเภทที่ได้สามารถพยากรณ์การจำแนกกลุ่มได้ถูกต้อง เฉลี่ยร้อยละ 96.9 นอกจากนี้ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร 3 ตัวที่มีอิทธิพลสำคัญในการจำแนกประเภทนิสิตสองกลุ่มนี้ ได้แก่ เกรดผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น การซักถามของนิสิตจากอาจารย์เมื่อสงสัยในเนื้อหาที่เรียน และการเข้าร่วมแข่งขันในกิจกรรมของมหาวิทยาลัยที่มีรางวัลหรือทุนการศึกษา

นิพนธ์ วรรณเวช (2550) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะครู 5 ปี ระดับปริญญาตรีของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นระหว่างปัจจัยเชิงสาเหตุกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะครู 5 ปี ระดับปริญญาตรี ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก (2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะครู 5 ปี ระดับปริญญาตรีของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก (3) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อองค์ประกอบด้านสถานศึกษาและองค์ประกอบด้านผู้เรียน ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก (4) เพื่อประเมินองค์ประกอบด้านสถานศึกษาและองค์ประกอบด้านผู้เรียน ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

กลุ่มตะวันตกตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น โดยใช้มาตรวัดของลิเคอร์ต (Likert) คือ 3.00 กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะสายครู 5 ปี ชั้นปีที่ 3 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก จำนวน 200 คน โดยแบ่งเป็น มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จำนวน 50 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี จำนวน 50 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จำนวน 50 คน และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 50 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) การวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นโดยใช้โปรแกรมลิสเรล (Lisrel Model) ทั้งรูปแบบความสัมพันธ์ตามสมมติฐานก่อนแก้และรูปแบบความสัมพันธ์ที่ปรับแก้แล้ว และการประเมินความคิดเห็นโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นตามมาตรวัดของลิเคอร์ต (Likert) 3.00 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะครู 5 ปี ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก ได้แก่ ความรู้ในวิชาชีพครู ความตั้งใจเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสัมพันธ์ทางครอบครัว สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อน สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย คุณภาพการสอน การประเมินผล บรรยากาศในชั้นเรียน และเจตคติต่อวิชาชีพครู สามารถร่วมกันอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 62 ผลการเปรียบเทียบองค์ประกอบด้านสถานศึกษาโดยรวมทุกด้าน พบว่าองค์ประกอบด้านสถานศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการเปรียบเทียบองค์ประกอบด้านผู้เรียนโดยรวมทุกด้าน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การประเมินองค์ประกอบด้านสถานศึกษา และองค์ประกอบด้านผู้เรียนตามความคิดเห็น พบว่าองค์ประกอบด้านสถานศึกษา และองค์ประกอบด้านผู้เรียน ในแต่ละด้านและโดยรวมทุกด้านสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นายอาคม โพธิ์สุวรรณ (2552) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสารสนเทศทางการพยาบาลและการค้นหาของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุพรรณบุรี ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสารสนเทศทางการพยาบาลและการค้นหาของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุพรรณบุรี (2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชาสารสนเทศทางการพยาบาลและการค้นหาของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต รุ่นที่ 10, 11 และ 12 ที่ผ่านกระบวนการเรียน การวัดผลและประเมินผลการศึกษา วิชาสารสนเทศทางการพยาบาลและการค้นหาแล้ว จำนวน 217 คน สถิติที่

ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ผลการวิจัยพบว่า ด้านพฤติกรรมนักเรียน ปัจจัยด้านเจตคติต่อวิชา ด้านทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอน มีผลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสารสนเทศทางการพยาบาลและการค้นหา โดยเรียงจากมากไปน้อยตามลำดับ ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของครู และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสารสนเทศทางการพยาบาลและการค้นหา และพบว่าตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิมไม่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสารสนเทศทางการพยาบาลและการค้นหา โดยตัวแปรแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ สามารถอธิบายความสัมพันธ์ทั้งระบบได้ประมาณร้อยละ 61.6

เทพี วรรณวงศ์ (2545) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครูกับประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี (2) ค้นหาตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่ใช้ทำนายประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานีและ (3) สร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 303 คน ครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 303 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise multiple regression) ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่ใช้ในการทำนายประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ บรรยากาศในห้องเรียน วิธีการสอนของครู ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และเจตคติของครูต่อนักเรียนและวิชาที่สอน ซึ่งใช้ทำนายประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้ร้อยละ 54.3 และนำผลที่ได้ไปสร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตด้วย

นรินทร์ ยุวดีนิเวศ(2547)ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมการตลาดมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี (2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาจำนวน 270 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ ความสัมพันธ์กับบิดามารดา ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนกับนักศึกษา ความสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษา คุณลักษณะและพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ทศนคติ นิสัยการเรียน และสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย

พัชรา บุตรดีวงศ์ (2551) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหาร ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหาร โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ นักเรียนในโครงการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์ และนักเรียนนอกโครงการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์ (2) ปัจจัยที่มีส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์โดยภาพรวมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหาร กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหาร จำนวน 143 คน โดยแบ่งเป็น กลุ่มที่ 1 คือ นักเรียนในโครงการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์ จำนวน 49 คน ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 17 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 16 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 16 คน กลุ่มที่ 2 คือนักเรียนนอกโครงการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์ จำนวน 94 คน ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 32 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 53 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การหาค่าร้อยละ ความแปรปรวน และการวิเคราะห์การถดถอยโดยวิธี Stepwise ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหาร แบ่งเป็น 1) เจตคติต่อครูผู้สอนคณิตศาสตร์ ได้แก่ ความชัดเจนและเทคนิคในการสอน บุคลิกภาพของครูผู้สอน การเสริมแรงบวกในการสอนและความตรงต่อเวลา ความเอาใจใส่ต่อนักเรียน 2) เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ได้แก่ ความเอาใจใส่และการมีส่วนร่วมในการเรียนคณิตศาสตร์ ความสำคัญและประโยชน์จากการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

ความเข้าใจในการเรียนคณิตศาสตร์ 3) นิัยในการเรียน ได้แก่ การวางแผนการเรียนและการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม การใช้เวลาและการมีบทบาทในชั้นเรียน ความรับผิดชอบ 4) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ได้แก่ ความมุ่งมั่นพยายาม ความคาดหวัง ความทะเยอทะยาน ความมุ่งมั่น

พัฒนพงษ์ สีกา (2548) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นผลมาจากการทดสอบคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ประจำปีการศึกษา 2548 ของจังหวัดอุดรดิตถ์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นผลจากการทดสอบคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ปีการศึกษา 2548 ของจังหวัดอุดรดิตถ์ (2) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นผลจากการทดสอบคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ปีการศึกษา 2548 ของจังหวัดอุดรดิตถ์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 543 คน และคุณครูที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 173 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับคุณลักษณะแต่ละด้าน ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค สมการถดถอยเชิงซ้อน การทดสอบอิทธิพลโดยรวม การทดสอบอิทธิพลของตัวแปรแต่ละตัว สัดส่วนอิทธิพลของตัวแปรแต่ละตัว และการทดสอบอิทธิพลของตัวแปรหุ่น ผลวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นผลมาจากการทดสอบคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ปีการศึกษา 2548 ของจังหวัดอุดรดิตถ์ ได้แก่ ปัจจัยความพึงพอใจที่มีต่อวิทยาศาสตร์ การเรียนพิเศษวิชาวิทยาศาสตร์ และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

สุดาลักษณ์ เข้มพรมมา (2548) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มโรงเรียนบุรพา สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์กับปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านผู้ปกครองของนักเรียน ปัจจัยด้านครู และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน (2) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ในโรงเรียนกลุ่มบุรพา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 385 คนจาก 10 โรงเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนกลุ่มเขตบุรพา สังกัด

กรุงเทพมหานคร ได้แก่ เทคนิคการสอนของครู ความรู้และประสบการณ์ของครู การสร้างบรรยากาศในห้องเรียน บุคลิกภาพของครู พฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เจตคติต่อครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ การสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และอัตราส่วนของนักเรียนต่อครู

ว่าที่ร้อยโทสาคร กิ่งจันทร์ (2545) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านสถิติปัญญาและด้านที่ไม่ใช่สถิติปัญญากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี (2) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี (3) สร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 1,320 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสถิติพื้นฐาน สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่พบว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาโดยเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ได้แก่ ตัวแปรด้านสถิติปัญญา คือ ความถนัดทางการเรียนด้านเหตุผล ความถนัดทางการเรียนด้านภาษา ความถนัดทางการเรียนด้านตัวเลข และตัวแปรที่ไม่ใช่ด้านสถิติปัญญา คือ พื้นฐานความรู้เดิม รายได้ของบิดา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคาดหวังในอนาคต อัตมโนทัศน์ เจตคติที่มีต่อวิชาสังคมศึกษา และเจตคติที่มีต่อครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา

ปนัดดา บุญพาวัฒนา ,อัญรัตน์ วิเชียร (2551) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 (คณะ 2 ปีต่อเนื่อง) คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 (คณะ 2 ปีต่อเนื่อง) คณะวิทยาการจัดการ (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่สอบเข้าเรียนด้วยการสอบคัดเลือกจากระบบโควตาและสอบคัดเลือกโดยตรง กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 (คณะ 2 ปีต่อเนื่อง) คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา รวม 327 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา การทดสอบค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความ

แปรปรวน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ผลวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีอยู่ 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้เรียน คือ ผลการเรียนรู้เฉลี่ยก่อนเข้าศึกษา นิัยการเรียนรู้ และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา คือ ความสัมพันธ์กับเพื่อน

ศศิธร อนันตโสภณ (2554) ทำการศึกษาเรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์สำหรับธุรกิจของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ คณะการบัญชี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานวิชาวิทยาศาสตร์ พฤติกรรมการเรียน พฤติกรรมการสอนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์สำหรับธุรกิจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์สำหรับธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะบริหารธุรกิจ คณะการบัญชี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ และคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ สาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรม (2) เพื่อสร้างสมการถดถอยระหว่างความรู้พื้นฐานคณิตศาสตร์ พฤติกรรมการเรียน พฤติกรรมการสอนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์สำหรับธุรกิจ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ประยุกต์สำหรับธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่อง) ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปลายภาค ปีการศึกษา 2550 คณะบริหารธุรกิจ คณะการบัญชี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ และคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ สาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวน 383 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ของนักศึกษา พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำทั้งพฤติกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน พฤติกรรมการสอนวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์สำหรับธุรกิจ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เจตคติของนักศึกษา พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์สำหรับธุรกิจสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ การวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ พื้นความรู้เดิม คณะที่ศึกษา และพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบ

สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์สำหรับธุรกิจของนักศึกษาได้ ร้อยละ 49.5

เกสินี วงศ์พนัสศักดิ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องสถิติวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดลำพูน เป็นการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อระดับจริยธรรมของนักเรียน และพยากรณ์ระดับจริยธรรมของนักเรียน ตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดลำพูน ปีการศึกษา 2544 ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบเรียงลำดับ (Ordinal Regression) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์จริยธรรม ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ต่ำ และสูง คิดเป็นร้อยละ 69.3 , 15.6 , 15.2 ตามลำดับ เมื่อใช้วิธีถดถอยแบบเรียงลำดับ (Ordinal Regression) สามารถสร้างสมการพยากรณ์จริยธรรมจากตัวแปรอิสระคือ โรงเรียน แผนการเรียน เพศ เกรดเฉลี่ยรวม ระดับการศึกษาของนักเรียน และหนี้สินรวมของครอบครัว โดยตัวแปรอิสระเหล่านี้สามารถจำแนกระดับจริยธรรมของนักเรียนได้ถูกต้อง ร้อยละ 73.13

เทพี วรรณวงศ์ (2555) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครูกับประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี (2) ค้นหาตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่ใช้ทำนายประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานีและ (3) สร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 303 คน ครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 303 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise multiple regression) ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่ใช้ในการทำนายประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเรียงลำดับความสำคัญดังนี้คือ บรรยากาศในห้องเรียน วิธีการสอนของครู ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และเจตคติของครูต่อนักเรียนและวิชาที่สอน ซึ่งใช้ทำนายประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู กลุ่มสร้างเสริม

ประสบการณ์ชีวิต และนำผลที่ได้ไปสร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตด้วย

จิรภา คำทา (2554) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการสอบวิชาสถิติธุรกิจของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรีภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจญี่ปุ่น สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
เป็นการวิเคราะห์การสอนวิชาสถิติธุรกิจตั้งแต่ปีการศึกษา 2551-2554 นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน
วิชาสถิติธุรกิจ จากคณะบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจญี่ปุ่นมีพื้นฐานทางด้านการคำนวณต่างกัน
เนื่องจากนักศึกษาที่เข้าศึกษาในคณะบริหารธุรกิจญี่ปุ่นนั้น มีนักศึกษาที่จบจากหลายสาขา ทั้ง
จาก สายวิทยาศาสตร์ ศิลปคำนวณ ศิลปภาษา และสายอาชีพ ดังนั้นในการสอนวิชาสถิติธุรกิจจึง
ต้องมีการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษา ที่มีพื้นฐานแตกต่างกัน ผลการ
ศึกษาวิจัยครั้งนี้ ช่วยให้ทราบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการสอบวิชาสถิติธุรกิจระดับปริญญาตรีภาค
ปกติ คณะบริหารธุรกิจ หลักสูตรบริหารธุรกิจญี่ปุ่น เพื่อสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางใน
การปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาสถิติธุรกิจ ต่อไป

เอกสิทธิ์ เข้มงวด (2556) การศึกษาความสนใจทางการเรียนเมื่อใช้กิจกรรมการเรียน
การสอนสไลด์เจเนเนอเรชั่นวาย สำหรับวิชา ธุรกิจระหว่างประเทศ จากคณะบริหารธุรกิจ คณะ
บริหารธุรกิจระหว่างประเทศเป็นการออกแบบสอบถามความสนใจทางเรียนของผู้เรียน มา
ตรวจสอบความสมบูรณ์ และทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของ
ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ก่อนจะนำไปวิเคราะห์ จากนั้นจะนำมาวิเคราะห์
ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) โดยสถิติที่
ใช้อธิบายข้อมูล

ขวัญ เพชรสว่าง (2556) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เศรษฐศาสตร์
การเงิน สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม เป็นการศึกษา
สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาเศรษฐศาสตร์การเงิน ด้านการสอนและเทคนิค
การสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ ด้านสื่อประกอบการสอน ฯลฯ โดยการเก็บแบบสอบถาม
มาตรวัดระดับ (Rating Scale) และประมวลผลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive
Statistics) และแสดงการวัดผลในรูปค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ
(Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)และอภิปรายผล

ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ซึ่งจะวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หรือความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามโดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อนแบบขั้นตอน (Stepwise Regression) เพื่อพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ซึ่งเขียนอยู่ในรูปสมการทางคณิตศาสตร์ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \dots$$

โดยที่ $\hat{Y}$ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

β_0 คือ ค่าคงที่ (Constant)

β_1 คือ สัมประสิทธิ์ของตัวแปร

X_1, X_2, X_3 คือ ปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

สมการจะอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม ($\hat{Y}$) และตัวแปรอิสระ โดยที่ค่าตัวแปรตามจะประกอบไปด้วยค่าคงที่ (Constant) และ ค่าความสัมพันธ์กับหรือตัวแปรต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

ในที่นี้กำหนดตัวแปรอิสระ (X_1) ที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ($\hat{Y}$) ได้ดังนี้

1. การเช็คชื่อด้วยระบบผังที่นั่งเพื่อไม่ให้เสีย เวลาเรียน
2. มีข่าวเศรษฐกิจให้อ่านก่อนเรียนเพื่อ กรีนนำบทเรียน
3. ให้การบ้านประจำสัปดาห์ เพื่อเพิ่ม ความมีส่วนร่วมในชั้นเรียน
4. ให้งานเดี่ยวเป็นการหาบทความเพื่อเพิ่มพูนความรู้ใหม่
5. งานกลุ่มแบ่งตาม ประเทศไล่เนื้อหา จากกว้างมาแคบ
6. ให้จับกลุ่มกันเองเพื่อฝึกการทำงานเป็นทีม
7. ให้มีการนำเสนอเพื่อให้ โอกาสฝึกการนำเสนอ
8. อธิบายตัวอย่างที่ เป็นเรื่องง่าย ๆ ใกล้ตัว
9. ยกตัวอย่างเรื่องใกล้ตัวก่อนจะบรรยายตามสไลด์

10. ให้ใช้สไลด์และเอกสารการสอน ทั้งรูปแบบ Microsoft word และ Power Point
11. เปิดใจการให้มีการแสดง ความคิดเห็นต่างๆ อย่างกว้างขวางในห้องเรียน
12. มีคลิปวิดีโอมาให้ดูเพื่อเปิด ประสบการณ์
13. มีการเรียกนักศึกษาด้วยชื่อ เล่นแทนที่จะใช้ชื่อจริง
14. เปิดเฟซบุ๊ก ไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการติดต่อกับนักศึกษา

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยด้วยการใช้ วิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อนแบบขั้นตอน

(Stepwise Regression) เป็นการอธิบายตัวแปรอิสระหรือปัจจัยต่าง ๆ (X_1) ที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ($\hat{Y}$) คือผลการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น โดยพิจารณาผลของตัวแปรอิสระว่ามีผลต่อตัวแปรตามอย่างไร

บทที่ 3

ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น (Fundamental Economics) ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่ลงทะเบียนเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 246 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยทำการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) โดยเปิดตาราง เครซีและมอร์แกน ได้ขนาดตัวอย่าง 152 คน จากจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 246 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม

คะแนนสอบกลางภาควิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับทัศนคติ ความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และความช่วยเหลือจากนักศึกษาในระหว่างภาคการศึกษา เทอมปลาย ปีการศึกษา 2557 จำนวนแบบสอบถามที่จัดเก็บ 176 ชุด อยู่ในสภาพสมบูรณ์ทั้งหมดแต่ผู้วิจัยได้เลือกข้อมูลเพื่อที่จะวิเคราะห์ได้ 152 ชุด คิดเป็นร้อยละ 86.36

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Method) ประกอบกัน ซึ่งมีรายละเอียดการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method)

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคำถามในตอนต้นที่ 1 ได้แก่ เพศ ทักษะคิดต่อวิชา เศรษฐศาสตร์ก่อนและหลังเรียน ความสนใจ ชอบอ่านหนังสือ หรือเอกสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจ ความคาดหวังว่าจะได้ใช้วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ในการทำงานในอนาคต ความเข้าใจถึงเนื้อหาวิชาเศรษฐศาสตร์ที่เรียนไปมีประโยชน์ อาชีพที่ใฝ่ฝัน ความต้องการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจในอนาคต บุคลิกภาพ

1.2 ข้อมูลที่ได้จากคำถามประมาณค่า (Rating Scale) ในตอนต้นที่ 2 ได้แก่ ทักษะคิดต่อ ความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ของนักศึกษา และนักศึกษาประเมินตนเองในวิชาวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ตามลำดับ โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้

คะแนน 5 หมายถึง ทักษะคิดของนักศึกษาต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ทักษะคิดของนักศึกษาต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น อยู่ในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ทักษะคิดของนักศึกษาต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์ อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ทักษะคิดของนักศึกษาต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น อยู่ในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ทักษะคิดของนักศึกษาต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น อยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมาย ในส่วนของข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้ (สำนักวิจัย 2546:20)

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนการวิจัย ใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 4.51 – 5.00 หมายถึง ทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51 – 4.50 หมายถึง ทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง ทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง ทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง ทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น อยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.3 การวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ซึ่งจะวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หรือความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามโดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อนแบบขั้นตอน (Stepwise Regression) เพื่อพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น เพื่อนำผลความสัมพันธ์เชิงตัวเลขมาอธิบายต่อไป

TNI

TAHITI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น (Fundamental Economics) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น (Fundamental Economics) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

n = 152

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	49	32.2
หญิง	103	67.8
รวม	152	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ เรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น เป็นเพศหญิง จำนวน 103 แบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 67.8 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 32.0

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ก่อนเรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ค่อนข้างชอบ	76	50.0
ค่อนข้างไม่ชอบ	76	50.0
รวม	152	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมีทัศนคติต่อวิชาเศรษฐศาสตร์ก่อนเรียนเท่ากัน คือ ทั้ง ค่อนข้างชอบ กับ ค่อนข้างไม่ชอบ คือ ร้อยละ 50 หรือ อย่างละ 76 ตัวอย่าง

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลังเรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ค่อนข้างชอบ	110	72.4
ค่อนข้างไม่ชอบ	42	27.6
รวม	152	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมีทัศนคติต่อวิชาเศรษฐศาสตร์หลังเรียนค่อนข้างชอบเป็นร้อยละ 72.4 และนักศึกษาค่อนข้างไม่ชอบ คือ ร้อยละ 27.6

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ ชอบอ่านหนังสือ หรือเอกสารที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	44	28.9
ไม่ใช่	108	71.1
รวม	152	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เรียนวิชา วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ส่วนใหญ่ยังไม่ชอบค่อยชอบอ่านหนังสือ หรือเอกสารที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ โดยนักศึกษาไม่ชอบอ่านหนังสือ หรือเอกสารที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจร้อยละ 71.1 มีนักศึกษาชอบอ่านหนังสือ หรือเอกสารที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจเพียงร้อยละ 28.9

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ คาดหวังว่าจะได้ใช้วิชาเศรษฐศาสตร์ในการทำงานในอนาคต

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
คาดหวัง	79	52.0
ไม่คาดหวัง	12	7.9
เฉยๆ ไม่แน่ใจ	61	40.1
รวม	152	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เรียนวิชา วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ส่วนใหญ่ยังมีการพิจารณา คาดหวังว่าจะได้มีการใช้วิชาเศรษฐศาสตร์ในการทำงานในอนาคต ร้อยละ 52.0 ส่วนเฉยๆ ไม่แน่ใจ ร้อยละ 40.1 และไม่คาดหวังในส่วนน้อยเพียงร้อยละ 7.9

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ ความคิดเห็นด้าน เนื้อหาวิชา เศรษฐศาสตร์ที่เรียนไปมีประโยชน์

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
มีประโยชน์	134	88.2
ไม่มีประโยชน์	17	11.2
เฉยๆ ไม่แน่ใจ	1	0.7
รวม	152	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เรียนวิชา วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ส่วนใหญ่ยังมีการพิจารณาเนื้อหาวิชาเศรษฐศาสตร์ที่เรียนไปมีประโยชน์ ร้อยละ 88.2 ไม่มีประโยชน์ร้อยละ 11.2 และไม่แน่ใจในส่วนน้อยเพียงร้อยละ 0.7

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับอาชีพที่ใฝ่ฝัน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการในกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง	6	3.9
พนักงานรัฐวิสาหกิจในบริษัทใดบริษัทหนึ่ง	8	5.3
พนักงานออฟฟิศในบริษัทไทย	8	5.3
พนักงานออฟฟิศในบริษัทข้ามชาติ	43	28.3
ทำธุรกิจส่วนตัว	68	44.7
ฟรีแลนซ์ รับจ้างเป็นจ๊อบ ไม่สังกัดองค์กร	16	10.5
อื่นๆ	3	2.0
รวม	152	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เรียน เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ส่วนใหญ่พบว่า อาชีพที่ใฝ่ฝันมากที่สุด คือ ทำธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 44.7 อาชีพที่ใฝ่ฝัน รองลงมา ตามลำดับ คือ พนักงานออฟฟิศในบริษัทข้ามชาติ ร้อยละ 28.3 ฟรีแลนซ์ รับจ้างเป็นจ๊อบ ไม่สังกัดองค์กร ร้อยละ 10.5 ส่วนพนักงานออฟฟิศในบริษัทไทย และ พนักงานรัฐวิสาหกิจในบริษัทใดบริษัทหนึ่ง เท่ากันในสัดส่วน ร้อยละ 5.3 ข้าราชการในกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง ร้อยละ 3.9 และ อื่นๆ คือ ยังไม่คิดตัดสินใจ อีก ร้อยละ 2.0

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ ความต้องการอยากทำงานที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจในอนาคต

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อยาก	50	32.9
ไม่อยาก	29	19.1
เฉยๆ ไม่แน่ใจ	73	48.0
รวม	152	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เรียนวิชา วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ส่วนใหญ่ยัง เฉยๆ ไม่แน่ใจ ร้อยละ 48.0 ส่วนความต้องการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจในอนาคต ร้อยละ 32.9 และ ไม่อยากทำงานที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจในอนาคต ร้อยละ 19.1

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับบุคลิกภาพที่ใกล้เคียงความเป็นคุณมากที่สุด

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นผู้นำ ตรงไปตรงมา ชอบความกระชับ ตรงประเด็น	23	15.1
สนุกสนาน ร่าเริง ชอบเข้าสังคม	86	56.6
ละเอียด รอบคอบ ชอบคิดวิเคราะห์ คิดเป็นระบบ	26	17.1
เป็นผู้ตามที่ดีชอบทำตามคำสั่งมากกว่าคิดเอง	17	11.2
รวม	152	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เรียนเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ส่วนใหญ่มี บุคลิกภาพสนุกสนาน ร่าเริง ชอบเข้าสังคม ร้อยละ 56.6 รองลงมาตามลำดับ คือ บุคลิกภาพละเอียด รอบคอบ ชอบคิดวิเคราะห์ คิดเป็นระบบ ร้อยละ 17.1 เป็นผู้นำ ตรงไปตรงมา ชอบความกระชับ ตรงประเด็น ร้อยละ 15.1 และเป็นผู้ตามที่ดีชอบทำตามคำสั่งมากกว่าคิดเอง ร้อยละ 11.2

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับเกรดเฉลี่ยสะสม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1.0	1	0.7
1.01 - 1.50	10	6.6
1.51 - 2.00	19	12.5
2.01 - 2.50	45	29.6
2.51 - 3.00	39	25.7
3.01 - 3.50	21	13.8
3.51 ขึ้นไป	17	11.2
รวม	152	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เรียนวิชา วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น เกรดเฉลี่ยสะสมแบ่งเป็น 7 ช่วงคะแนน โดยที่ส่วนใหญ่มี เกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 - 2.50 จำนวน 45 คน คิดเป็น ร้อยละ 29.6 เกรดเฉลี่ยสะสมรองลงมาตามลำดับ คือ เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 - 3.00 จำนวน 39 คน คิดเป็น ร้อยละ 25.7 เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 - 3.50 จำนวน 21 คน คิดเป็น ร้อยละ 13.8 เกรดเฉลี่ยสะสม 1.51 - 2.00 จำนวน 19 คนคิดเป็น ร้อยละ 12.5 เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไปจำนวน 17 คน คิดเป็น ร้อยละ 11.2 เกรดเฉลี่ยสะสม 1.01 - 1.50 จำนวน 10 คน คิดเป็น ร้อยละ 6.6 และ เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.0 มีจำนวน 1 คน คิดเป็น ร้อยละ 0.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับคะแนนสอบกลางภาควิชาเศรษฐศาสตร์ (เต็ม 30 %)

รายการ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย
คะแนนสอบกลางภาควิชา	152	18.67

จากตารางที่ 11 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เรียนวิชา วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น มีคะแนนสอบกลางภาควิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น เฉลี่ย 18.67 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน หรือคิดเป็นคะแนนสอบกลางภาควิชาเศรษฐศาสตร์ เฉลี่ยที่ ร้อยละ 62.23

ตอนที่ 2 การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจต่อการเรียน
วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการประเมิน
ความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจต่อการเรียน
วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

นักศึกษาประเมินอาจารย์	n	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S	ความหมาย
1. การเช็คชื่อด้วยระบบผังที่นั่งเพื่อไม่ให้เสีย เวลาเรียน	152	4.02	1.01	มาก
2. มีข่าวเศรษฐกิจให้อ่านก่อนเรียนเพื่อ เกริ่นนำบทเรียน	152	3.74	0.98	ปานกลาง
3. ให้การบ้านประจำสัปดาห์ เพื่อเพิ่ม ความมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	152	4.13	1.82	มาก
4. ให้งานเดี่ยวเป็นการหาบทความเพื่อเพิ่มพูนความรู้ใหม่	152	3.71	0.94	ปานกลาง
5. งานกลุ่มแบ่งตาม ประเทศได้เนื้อหา จากกว้างมาแคบ	152	4.05	0.89	มาก
6. ให้จับกลุ่มกันเองเพื่อฝึกการทำงานเป็นทีม	152	4.34	0.80	มาก
7. ให้มีการนำเสนอเพื่อให้ โอกาสฝึกการนำเสนอ	152	4.41	0.67	มาก
8. อธิบายตัวอย่างที่ เป็นเรื่องง่ายๆ ใกล้ตัว	152	4.44	0.72	มาก
9. ยกตัวอย่างเรื่องใกล้ตัวก่อนจะบรรยายตามสไลด์	152	4.36	0.71	มาก
10.ให้ใช้สไลด์และเอกสารการสอน ทั้งรูปแบบ Microsoft word และ Power Point	152	4.33	0.72	มาก
11.เปิดใจการให้มีการแสดง ความคิดเห็นต่างๆ อย่างกว้างขวางใน ห้องเรียน	152	4.24	0.80	มาก
12.มีคลิปวิดีโอมาให้ดูเพื่อเปิด ประสบการณ์	152	4.51	0.69	มาก
13.มีการเรียกนักศึกษาด้วยชื่อ เล่นแทนที่จะใช้ชื่อจริง	152	3.63	1.21	ปานกลาง
14.เปิดเฟซบุ๊ก ไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการ ติดต่อกับนักศึกษา	152	3.78	1.10	ปานกลาง
รวม	152	4.12	0.93	มาก

จากตารางที่ 12 เกี่ยวกับการประเมินความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่น พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวม พบว่า มีความพึงพอใจในภาพรวม อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 เมื่อพิจารณารายละเอียด การประเมินความพึงพอใจในการ เรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจต่อการเรียนวิชา เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น พบว่ามีปัจจัยที่ส่งผลอยู่ในระดับปานกลาง ระดับคะแนน 2.51 – 3.50 จำนวน 4 รายการ ตามคะแนนกลุ่มตามลำดับ จากมากไปหาน้อย คือ การมีข่าวเศรษฐกิจให้อ่านก่อนเรียนเพื่อเกริ่นนำบทเรียน การให้งานเดี่ยวเป็นการหาบทความเพื่อ เพิ่มพูนความรู้ใหม่เปิดเฟซบุ๊ก ไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการติดต่อกับนักศึกษา มีการเรียกนักศึกษาด้วยชื่อ เล่นแทนที่จะใช้ชื่อจริง และปัจจัยที่ส่งผลอยู่ในระดับมาก ระดับคะแนน 3.51 – 4.50 จำนวน 10 รายการ ตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ มีคลิปวิดีโอมาให้ดูเพื่อเปิด ประสบการณ์ มีการอธิบายตัวอย่างที่เป็นเรื่องง่ายๆ ใกล้ตัว มีการนำเสนอเพื่อให้ โอกาสฝึกการ นำเสนอ มีการให้จับกลุ่มกันเองเพื่อฝึกการทำงานเป็นทีม มีการให้ใช้สไลด์และเอกสารการสอนทั้ง รูปแบบ Microsoft word และ Power Point มีการเปิดใจการให้มีการแสดง ความคิดเห็นต่างๆ อย่างกว้างขวางในห้องเรียนมีการให้การบ้านประจำสัปดาห์ เพื่อเพิ่มความร่วมมือในชั้นเรียน มี งานกลุ่มแบ่งตามประเทศไล่เนื้อหาจากกว้างมาแคบ มีการให้การบ้านประจำสัปดาห์ เพื่อเพิ่ม ความมีส่วนร่วมในชั้นเรียน มีการเช็คชื่อด้วยระบบผังที่นั่งเพื่อไม่ให้เสีย เวลาเรียน ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจที่เรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่ เรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบ พหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เกี่ยวกับ ความพึงพอใจของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ต่อกระบวนการเรียนการสอนของวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์ การถดถอยแบบพหุคูณ(Multiple Regression Analysis)
เมื่อใช้ผลการเรียน ของนักศึกษาเป็นเกณฑ์

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	17.391	3.603		4.826	.000
	GENDER	-.263	.505	-.036	-.520	.604
	A2	.004	.555	.001	.007	.994
	A3	-1.483	.615	-.197	-2.412	.017
	A4	.137	.586	.018	.234	.815
	A5	-.304	.267	-.086	-1.136	.258
	A6	.278	.232	.083	1.196	.234
	A7	-.051	.202	-.018	-.253	.801
	A8	-.038	.286	-.010	-.135	.893
	A9	-.306	.283	-.076	-1.083	.281
	A10	1.393	.174	.571	7.993	.000
	B1	.174	.250	.052	.696	.488
	B2	-.200	.308	-.058	-.647	.519
	B3	-.066	.134	-.035	-.488	.627
	B4	-.462	.303	-.128	-1.522	.131
	B5	.143	.357	.038	.401	.689
	B6	-.045	.362	-.011	-.123	.902
	B7	-.560	.411	-.110	-1.362	.176
	B8	.412	.433	.087	.952	.343
	B9	-.157	.454	-.033	-.346	.730
	B10	-.944	.414	-.200	-2.282	.024
	B11	-.563	.406	-.132	-1.386	.168
	B12	1.018	.386	.208	2.635	.009
	B13	-.145	.289	-.052	-.502	.617
	B14	.941	.292	.307	3.224	.002

a Dependent Variable: A11

R Square = .479 , Adjust R Square .479%

จากตารางที่ 13 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เมื่อใช้ผลการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจที่เรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอันเนื่องมาจากตัวแปร ได้ดังนี้

$$\hat{y} = 17.391 - 1.483 A3 + 1.3937 A10 - 0.944 B10 + 1.018 B12 + 0.941 B14$$

โดยที่ A3 คือ ชอบอ่านหนังสือ หรือเอกสารที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ

A10 คือ เกรดเฉลี่ยสะสม ณ เวลานี้

B10 คือ ให้ใช้สไลด์และเอกสารการสอน
ทั้งรูปแบบ Microsoft word และ Power Point

B12 คือ มีคลิปวิดีโอมาให้ดูเพื่อเปิด ประสบการณ์

B14 คือ เปิดเฟซบุ๊ก ไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นทางเลือก
ในการติดต่อกับนักศึกษา

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น (Fundamental Economics) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ในการศึกษาประจำ ภาคเรียนที่ 2/2557 โดยศึกษา ด้านข้อมูลพื้นฐาน ปัจจัยด้านเพศ และข้อมูลเกี่ยวกับเกรดเฉลี่ยสะสม ส่วนปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป ที่เกี่ยวข้องในหาความสัมพันธ์ในการเป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในการสร้างความเข้าใจข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยการสร้างทัศนคติ ต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ ความสนใจในความรู้เกี่ยวกับ ธุรกิจ เศรษฐกิจ สังคม และความสอดคล้องกับการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา ในอนาคต และด้านตัวแปรต่าง ที่มี อิทธิพลต่อผลการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น โดย การให้คะแนนความพึงพอใจจาก มากที่สุด คือ 5 และลดลงไปจนถึงระดับคะแนนความพึงพอใจน้อยที่สุดในระดับคะแนน คือ 1 ใน 14 ด้าน ประกอบด้วย การเช็คชื่อด้วยระบบผังที่นั่งเพื่อไม่ให้เสีย เวลาเรียน การมีข่าวเศรษฐกิจให้อ่านก่อน เรียนเพื่อ เกริ่นนำบทเรียน การให้การบ้านประจำสัปดาห์ เพื่อเพิ่ม ความมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การ ให้งานเดี่ยวเป็นการหาบทความเพื่อเพิ่มพูนความรู้ใหม่ การมอบหมายงานกลุ่มแบ่งตาม ประเทศ ไล่เนื้อหา จากกว้างมาแคบ การจับกลุ่มกันเองเพื่อฝึกการทำงานเป็นทีม การให้มีการนำเสนอ เพื่อให้ โอกาสฝึกการนำเสนอ การอธิบายตัวอย่างที่ เป็นเรื่องง่ายๆ ใกล้ตัว การยกตัวอย่างเรื่องใกล้ ตัวก่อนจะบรรยายตามสไลด์ การให้ใช้สไลด์และเอกสารการสอน ทั้งรูปแบบ Microsoft word และ PowerPoint การเปิดใจการให้มีการแสดง ความคิดเห็นต่างๆ อย่างกว้างขวางในห้องเรียน การมี คลิปวิดีโอมาให้ดูเพื่อเปิด ประสบการณ์ การเรียนนักศึกษาด้วยชื่อ เล่นแทนที่จะใช้ชื่อจริง การเปิด เฟซบุ๊ก ไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการติดต่อกับนักศึกษา ทั้งหมด เพื่อหา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น (Fundamental Economics) จากปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ของนักศึกษา โดยสุ่มตัวอย่างโดยใช้ สุ่ม โดยการเปิดตารางเครชีและมอร์แกน จากนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ที่ลงเรียนวิชาวิชา เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวนตัวอย่าง 152 คน เก็บรวบรวม ข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร อิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้สถิติเชิงปริมาณ หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น โดยการวิเคราะห์ การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เมื่อใช้ผลการเรียนของนักศึกษาเป็นเกณฑ์

1. สรุปผลการวิจัย

โดยใช้ระดับนัยสำคัญ 0.05

1. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ของนักศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นที่มีความสัมพันธ์ในการส่งผล ได้แก่ ปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป คือ การที่ผู้เรียนสนใจ ขอบอ่านหนังสือหรือเอกสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจ และ เกรดเฉลี่ยสะสม ณ เวลาที่เรียน ที่ได้ลงทะเบียนเรียนในวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นเบื้องต้น ส่วนปัจจัยด้านความพึงพอใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ประกอบไปด้วยปัจจัย ด้านการสอนโดยใช้สไลด์และเอกสารการสอน ทั้งรูปแบบ Microsoft word และ PowerPoint การใช้คลิปวิดีโอ มาให้ดูเพื่อเปิด ประสบการณ์ และการเปิดใช้เฟซบุ๊ก ไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการติดต่อกับนักศึกษา

2. สร้างสมการถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นที่มีความสัมพันธ์ในการส่งผล ได้แก่ ปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป คือ การที่ผู้เรียนสนใจในเอกสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจ และ ผลคะแนนสอบกลางภาควิชา ส่วนปัจจัยด้านความพึงพอใจในการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์ ประกอบไปด้วยปัจจัยด้านให้ใช้สไลด์และเอกสารการสอน ทั้งรูปแบบ Microsoft word และ Power Point การใช้คลิปวิดีโอ มาให้ดูเพื่อเปิด ประสบการณ์ และการเปิดใช้เฟซบุ๊ก ไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการติดต่อกับนักศึกษา

$$\hat{y} = 17.391 - 1.483 A3 + 1.3937 A10 - 0.944 B10 + 1.018 B12 + 0.941 B14$$

โดยที่ A3 คือ ขอบอ่านหนังสือ หรือเอกสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจ

A10 คือ เกรดเฉลี่ยสะสม ณ เวลานั้น

B10 คือ ให้ใช้สไลด์และเอกสารการสอน

ทั้งรูปแบบ Microsoft word และ Power Point

B12 คือ มีคลิปวิดีโอมาให้ดูเพื่อเปิด ประสบการณ์

B14 คือ เปิดเฟซบุ๊ก ไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการติดต่อกับนักศึกษา

2. อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ที่มีความสัมพันธ์ในการส่งผลการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพล คือปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป คือ การที่ผู้เรียนสนใจในเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ และ ผลคะแนนสอบกลางภาควิชา ส่วนปัจจัยด้านความพึงพอใจในการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ประกอบไปด้วยปัจจัยด้านให้ใช้สไลด์และเอกสารการสอน ทั้งรูปแบบ Microsoft word และ PowerPoint การใช้คลิป์วิดีโอ มาให้ดูเพื่อเปิด ประสบการณ์ และการเปิดใช้ เฟซบุ๊ก ไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการติดต่อกับนักศึกษา ดังนั้นการจัดการเรียน การสอนให้นักศึกษาควรเริ่มตั้งแต่การให้ผู้เรียนสนใจในเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ มีการมอบหมายงานที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจให้นักศึกษาค้นคว้าและทำความเข้าใจ เพื่อ ผลคะแนน สอบกลางภาค วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ส่วนปัจจัยด้านความพึงพอใจในการเรียนให้เพิ่มการใช้ สไลด์และเอกสารการสอน ทั้งรูปแบบ Microsoft word และ Power Point การใช้คลิป์วิดีโอ มาให้ดู เพื่อเปิด ประสบการณ์ และการเปิดใช้เฟซบุ๊ก ไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการ ติดต่อกับนักศึกษา เพิ่มขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่าตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาในสมการถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) สามารถพยากรณ์ความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นได้ แต่ยังขาดรายละเอียดปัจจัยผลการเรียนของนักศึกษา

การศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรมีการศึกษาตัวแปรเพิ่มคือ เกรดเฉลี่ยขณะลงทะเบียนวิชา เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น จำนวนนักศึกษาที่เรียนในแต่ละห้องเรียน รูปแบบสื่อการเรียนการสอนใน เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น จะมีผลทำให้สมการถดถอยให้ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเพิ่มขึ้น ทำให้ เพิ่มความน่าเชื่อถือในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ได้มากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

วรลักษณ์ นวลพลับ (2554) ทำการศึกษาเรื่อง การจำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ของนิสิตโครงการปริญญาตรี การบัญชี ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นิพนธ์ วรรณเวช (2550) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะครู 5 ปี ระดับปริญญาตรีของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก

นายอาคม โพธิ์สุวรรณ (2552) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสารสนเทศทางการพยาบาลและการค้นหาของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุพรรณบุรี

เทพี วรรณวงศ์ (2545) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี

นිරุช ยูวดีนิเวศ(2547)ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

พัชชา บุตรดีวงศ์ (2551) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหาร

พัฒน์พงษ์ สีกา (2548)ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นผลมาจากการทดสอบคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ประจำปีการศึกษา 2548 ของจังหวัดอุดรธานี

สุดาลักษณ์ เข้มพรมมา (2548)ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มโรงเรียนนурพา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ว่าที่ร้อยโทสาคร กิ่งจันทร์ (2545) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี

ปนัดดา บุญพาวัฒนา ,อัญรัตน์ วิเชียร (2551) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 (คณะ 2 ปีต่อเนื่อง) คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ศศิธร อนันตโสภณ(2554) ทำการศึกษาเรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์สำหรับธุรกิจของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ คณะการบัญชี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

เกลินี วงศ์พนัสลัก (2555) ได้ศึกษาเรื่องสถิติวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดลำพูน เป็นการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อระดับจริยธรรมของนักเรียน และพยากรณ์ระดับจริยธรรมของนักเรียน ตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดลำพูน ปีการศึกษา 2544

เทพี วรณวงศ์ (2555) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต จังหวัดอุบลราชธานี

จิรภา คำทา(2554) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการสอบวิชาสถิติธุรกิจของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรีภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจญี่ปุ่น สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
เป็นการวิเคราะห์การสอนวิชาสถิติธุรกิจ

เอกสิทธิ์ เข้มงวด (2556) การศึกษาความสนใจทางการเรียนเมื่อใช้กิจกรรมการเรียนการสอนสไลด์เจเนเนอเรชั่นวาย สำหรับวิชา ธุรกิจระหว่างประเทศ จากคณะบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ

ขวัญ เพชรสว่าง(2556) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เศรษฐศาสตร์การเงิน สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

TNI

ภาคผนวก ก.

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือวิจัย

TNI

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถาม

TNI